

81

SANT JOAN LES FONTS

El Soroll

REVISTA SEMESTRAL
JUNY 2025

ÍNDEX

— 2 —

Hola!

— 3 —

**Des de la taula
de l'alcaldessa**

— 5 —

Notícies del semestre

— 20 —

**Festa Major de Sant Joan
les Fonts 2025**

— 22 —

**La biblioteca municipal
Francesc Caula**

— 25 —

**50è concurs literari infantil
i juvenil de la Garrotxa**

— 28 —

**Què hem fet a Joventut sjlf
durant el curs 2024-2025?**

— 31 —

**Santjoanencs d'abans
(II)**

— 34 —

**Per molts anys,
iaia Maria!**

— 36 —

Imma Puigcorbé

— 38 —

Sofia Logan

— 40 —

Els viatges d'en Quim

— 42 —

Escola Castanyer

— 46 —

Records

Hola!

De mica en mica i, pràcticament sense adonar-nos, ja hem arribat a l'estiu, l'època de l'any en la qual vivim la vida amb més intensitat.

A Sant Joan les Fonts, iniciem l'època estival amb l'arribada d'aquest nou número d'El Soroll, però també de la nostra Festa Major, que com cada any omplirà de llum, color i màgia aquests dies. Així que animem a tots i a totes a participar en totes les activitats programades, que en són un munt, amb alegria!

I esperem, com sempre, que aquest nou número sigui útil per estar informat de les darreres novetats del nostre municipi.

Per tant, tot l'equip que fem El Soroll us desitgem molt bon estiu, molt bones vacances i molt bona Festa Major!

SANT JOAN LES FONTS

El Soroll

81

Edició

Ajuntament de Sant Joan les Fonts

Redacció

Joaquim Ferrer, Xavier Valeri, Roger Santaló,
alumnes de l'escola Castanyer i Glam Cooperativa
de Comunicació

Disseny

Glam Cooperativa de Comunicació
— www.glam.coop

Dipòsit legal

GI-966-90

Impressió

Impremta Costa
—Tel. 972 26 03 41

Tiratge

1.700 exemplars

La redacció no es fa responsable de les opinions
expressades en els articles signats.

Nota de la redacció: si algú no rep la revista
puntualment en el seu domicili, si us plau,
poseu-vos en contacte amb nosaltres
al 972 29 00 52

Autor de la fotografia de la portada:
Pep Sau

DES DE LA TAULA DE L'ALCALDESSA

MARIA VIDAL

Benvolgudes veïnes i veïns
de Sant Joan les Fonts,

Com a cada número del Soroll, teniu a les mans una revista plena de bones notícies. Tanmateix, hem de parlar obertament sobre alguns reptes que necessitem afrontar plegats. Com podreu comprovar en les següents pàgines, tenim un poble ple de vida, amb tot el que representa: les festes del Roser i de la Canya; la celebració del 8M a Begudà; el Carnaval, que ens porta sempre molt de color als nostres carrers; o les visites guiades, que mostren tot l'extens patrimoni del poble i del que n'hem de tenir cura.

Precisament, per renovar els espais que ens permeten fer vida de comunitat, ens hem presentat aquest cop al Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC), que ens permetrà fer realitat la renovació de la Plaça Major i el seu entorn. Vull agrair la feina de tots els serveis tècnics

municipals que han fet possible que Sant Joan les Fonts tingui projectes solvents i ben treballats per optar a aquestes inversions. Ens espera molta feina per endavant, però tenim l'energia i la il·lusió per fer-la, amb responsabilitat i visió de futur.

Tanmateix, no tot són bones notícies. Durant els darrers mesos, hem detectat un augment preocupant d'actituds incíviques pel que fa a l'ús dels contenidors i punts de recollida de residus. Malgrat els esforços per millorar el servei i facilitar el reciclatge, ens trobem sovint amb deixalles fora dels contenidors, trastos vells deixats a qualsevol hora i, fins i tot, abocaments incontrolats que perjudiquen greument la imatge i la salubritat del nostre entorn.

Aquest tipus de comportaments no són només una falta de respecte cap a

l'espai públic que és de tothom, sinó també una càrrega econòmica i logística per a l'Ajuntament, que ha d'invertir recursos extres per corregir aquestes situacions. Però sobretot, és una qüestió de convivència i de valors. Si volem un poble net i endreçat, cal la col·laboració de tothom. L'administració ha de fer la seva part, i la ciutadania també. Per això, des del consistori apel·lem al compromís individual de cada veí i veïna, perquè el benefici d'una bona gestió dels residus és per a tothom.

Continuem treballant amb constància i responsabilitat per un Sant Joan les Fonts millor. Un poble que avança amb força, però que no oblidia que el veritable motor de tot plegat és la gent que hi viu.

Bon estiu a tothom!

Naixements i defuncions

NAIXEMENTS	DEFUNCIONS
Rehmat Sidhu	21-12-2024
Vamanjot Singh	15-02-2025
Vamika Malik	28-02-2025
Gurfathe Gangar	05-03-2025
Roser Mullol Malet	12-03-2025
Mar Carrillo Pijoan	29-04-2025
Kathia Daniela Herrera Morales	21-05-2025
Samakashdeep Sidhu	22-05-2025
	Desembre 2024 Antonia Cantero Matías, Alberto Ventolà Juvina
	Gener Soledad Sarbosa Carreras, Pere Juanola Quintana, Carme del Monte Martí, Mercè Vergés Puigvert, Purificación Ruiz Pareja
	Febrer Josep Masó Ayats, Lourdes Masolivé Roca
	Març Enric Gussinyer Galceran, Maria Mercedes Rovira Vilardell, Pilar Masoliver Vila, Dionisia Silvia Alvarado Valladares, Antonio Carrillo Lobato, Jaume Serra Grabulosa, Renato Jordà Comas
	Abril Jaime Quintana Sala, Marta Martín Gavril
	Maig Carme Riera Plana, Roser Faig Solà, Bartomeu Ferrer Poch, Montserrat Pujol Jordà.

TELÈFONS D'INFORMACIÓ PER A EMERGÈNCIES

Bombers
112
Mossos
112
Emergències mèdiques
061

WhatsApp
621 241 458

Àrea Bàsica de Salut
Sant Joan les Fonts
972 29 08 36
La Canya
972 29 20 89

Ajuntament de Sant Joan les Fonts
972 29 00 52

Desfibril·lador de Sant Joan les Fonts
Edifici de Ràdio Sant Joan

Desfibril·lador de la Canya
Entrada de l'Associació Esportiva La Canya

Desfibril·lador de Sant Joan les Fonts (CPS)
Façana del CPS

Davant una aturada cardíaca, cal trucar al 112, utilitzar els desfibril·lador i esperar els serveis d'emergència

NOTÍCIES DEL SEMESTRE

El turisme danès visita Sant Joan les Fonts

El mes de novembre passat, les periodistes daneses Karin Møller-Olsen, del diari “Politiken”; Parastou Booyash, de l'agència de notícies Ritzaus Bureu; i Dorte Mosbæk, del diari “Berlongske”, acompanyades de la responsable de l'Oficina espanyola de Turisme de Copenhaguen, van descobrir l'oferta d'ecoturisme de la Garrotxa. Durant l'estada, les periodistes van visitar les colades de Sant Joan, a més de degustar la Cuina Volcànica i productes locals, i visitar altres punts de la Garrotxa. L'acció va ser impulsada pel Club d'Ecoturisme estatal, amb la col·laboració de Turespaña, el Patronat de Turisme Costa Brava Girona, Turisme Garrotxa, el Consell Comarcal i diversos ajuntaments de la comarca, com el de Sant Joan les Fonts.

El pressupost de Sant Joan les Fonts busca millorar la neteja del poble i manté el treball en cultura, joventut i benestar

Sant Joan les Fonts va tornar a aprovar, durant el darrer ple municipal del 2024, els comptes previstos per al 2025. El nou pressupost es va acordar amb els vots favorables dels regidors de l'equip de govern de Junts per Sant Joan i l'abstenció de l'oposició de Sant Joan Plural. En xifres absolutes, el pressupost creix fins als 5.363.601 euros, 120.500 euros més que en l'exercici anterior. Amb aquests comptes, Sant Joan les Fonts aposta per mantenir les línies de treball iniciades des del 2019, amb partides destacades en cultura (amb més de 67.000 euros), joventut (gairebé 41.000 euros) i benestar social i comunitari (amb un pressupost previst de més de 136.000 euros). Les partides asseguruen la continuïtat de les tècniques de dinamització de joventut i de dinamització comunitària, així com el servei que aporta el Consorci d'Acció Social al municipi, o el treball que es duu a terme des de l'Escola Municipal de Belles Arts de Sant Joan.

En l'àmbit de la neteja, respecte al 2024 es canvia el sistema i es recupera el servei per part del personal de l'Ajuntament, amb l'objectiu de fer un treball més proper de cura de l'espai públic. Per assistir els treballadors, s'incorpora maquinària al servei, amb el lloguer d'una netejadora nova. Pel que fa a les inversions previstes, l'Ajuntament vol seguir renovant la xarxa municipal d'aigües i, per aquest motiu, reserva una partida de 32.000 euros per substituir canonades a la Roureda, així com 33.000 euros per pavimentar el soterrani de l'escola Castanyer, i després poder fer-hi obres per reduir les pèrdues del sistema de canonades soterrades a l'escola. D'altra banda, s'invertiran prop de 90.000 euros en millores a les instal·lacions esportives del Club Poliesportiu Santjoanenc i l'Agrupació Esportiva la Canya. A Begudà, entre diverses actuacions, es destinaran 48.000 euros per acabar l'aparcament de la Punta, que dona servei als veïns i veïnes i als treballadors del polígon.

Prou violències masclistes!

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts i els veïns i veïnes es van sumar al Dia Internacional per l'eliminació de la violència contra les dones, que se celebra arreu del món cada 25 de novembre.

Amb aquest motiu, es va llegir davant l'edifici consistorial el manifest que reclama la fi de qualsevol violència masclista, al poble i arreu.

Asfaltatge del carrer Eivissa

A finals d'any es van acabar les obres d'asfaltatge al carrer Eivissa, ubicat al sector de la Roureda, a la Canya.

L'actuació es va fer a petició dels veïns i veïnes, perquè l'asfalt antic estava molt deteriorat, i ha tingut un cos de 27.496 euros. Les obres han consistit en un fressat de la part malmesa, una aplicació d'una nova capa d'asfalt i el repintat posterior de les marques viàries.

Encesa de llums de Nadal

Quan s'apropa Nadal, són moltes les persones amb ganes de celebrar-ho!

Divendres 29 de novembre, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va encendre la il·luminació tradicional del municipi per a aquesta època. Les persones assistents van cantar cançons nadalenques amb en Jordi Llongarriu i van brindar perquè tothom pogués gaudir de les festes!

Entrega del premi al guanyador concurs #TOTSFEMNADAL

Joan Terricabras, guanyador del concurs de fotografia de Nadal, ja té el seu premi: un menú per a dues persones a un restaurant del municipi. La regidora Rosa Serra li va fer entrega a mitjan gener a les dependències municipals.

L'Ajuntament vol agrair la vintena de participants del concurs la seva implicació. També al jurat, format per Conxita Pararols i Carles Sitjar.

Un municipi molt solidari

Les veïnes i els veïns de Sant Joan les Fonts es van bolcar amb les diferents activitats organitzades amb motiu de La Marató 2024, que enguany estava dedicat a la investigació de les malalties respiratòries. En total, es van recollir 9881,30 euros:

- La caminada primerenca de l'AE La Canya ens va començar a conscienciar a la població i va reunir 550 euros.
- La Quina benèfica dels Colats, cada cop més multitudinària, va recollir 7.223,30 euros.
- La caminada solidària, organitzada per l'Ajuntament i l'ABS de Sant Joan va fer salut amb 1.208 euros.
- Els articles tendres nadalencs elaborats pel grup de Teixim Poble van aportar-hi 900 euros

Moltes gràcies a totes les entitats implicades, organitzadores i col·laboradores i a tots els veïns i veïnes pel seu suport!

Nou aparcament de bicicletes

Ja es pot anar en bicicleta a la Biblioteca municipal Francesc Caula, perquè a finals d'any, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va instal·lar un nou aparcament per a aquest tipus de vehicles a l'exterior del Castell de Juvinyà.

Sant Joan les Fonts, amb la variant d'Olot i les Preses

Dijous 19 de desembre, l'alcaldessa de Sant Joan les Fonts, Maria Vidal, va assistir al Parlament de Catalunya per donar suport a la moció de Junts per Catalunya (presentada pel diputat garrotxí Salvador Vergés) per començar immediatament les obres de la variant d'Olot i les Preses.

Des del grup parlamentari, es demanava la inclusió en el pressupost de la Generalitat del 2025 de la primera part del finançament de la variant -uns 110 milions d'euros, aproximadament, l'any vinent, i 400 milions més fins al 2029-. Com a municipi veí de la capi-

tal garrotxina, Sant Joan les Fonts veu amb preocupació els retards en aquesta infraestructura, que beneficiaria la mobilitat dels nostres veïns i veïnes i incentivaria les possibilitats industrials del nostre municipi.

Vidal va assistir al Parlament en companyia de l'alcalde d'Olot, Pep Berga; l'alcalde de les Preses, Albert Danés; el regidor de la Vall d'en Bas, Toni Arimany; el president del Consell Comarcal de la Garrotxa, Santi Reixach, i representants de l'entitat veïnal "No és un vial, és un carrer" i l'associació empresarial EURAM Garrotxa.

Concentració de rebuig a l'homicidi del gener

Sant Joan les Fonts i el barri dels Torrents està consternat pels fets ocorreguts el dimecres 22 de gener. L'homicidi d'una veïna coneguda i estimada per molta gent va caure com una gran llosa a sobre de tots. La impotència, el dolor i la tristesa són sentiments compartits per tothom, però no són comparables amb el patiment que sent la família afectada per aquesta mort terrible.

Així doncs, un grup de santjoanencs i santjoanenques es van reunir a la plaça de l'Ajuntament per mostrar la seva unitat davant els fets i donar el suport i el condol a tots els afectats per aquesta desgràcia.

Des de l'Ajuntament volem agrair la resposta dels veïns i veïnes, així com la tasca dels cossos d'emergències. Recordem que hi ha un servei d'atenció psicològica a qualsevol afectat a través del telèfon 061.

Cal destacar que l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts condemna qualsevol mena de violència.

Reunió d'entitats

Una desena d'associacions de Sant Joan les Fonts van reunir-se el dimarts 28 de gener a l'Ajuntament per explicar les previsions d'activitats a fer durant aquest 2025.

Amb la reunió es pretén donar la màxima oferta possible als veïns i veïnes, reforçant les apostes que fa cada associació per dinamitzar el poble.

Sant Joan les Fonts s'adhereix al Pla d'Igualtat Comarcal

Durant el Ple ordinari de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts celebrat el dijous 13 de març, el plenari es va adherir al Pla d'Igualtat que actualment està vigent al Consell Comarcal de la Garrotxa. Es resolia així un buit que tenia l'administració municipal, amb un pla que persegueix la igualtat de tothom, basat en la transversalitat de gènere, en les condicions de treball i d'accés laboral, en la visibilitat social i en disposar d'espais de treball segurs i saludables.

Tot i aquesta adhesió, el mateix Ajuntament ja treballa per disposar del seu propi Pla d'Igualtat, que es redacta mitjançant un procés participatiu amb els treballadors i les treballadores de la mateixa administració. La intenció és adaptar el pla comarcal a les característiques del municipi. Es preveu que estigui llest a l'estiu.

Lliurament de codis d'emergència a les persones que viuen en habitatges aïllats

En moments d'emergència, la rapidesa de la resposta pot arribar a salvar vides. Per això, a la Garrotxa s'ha implementat un codi per a cada edificació aïllada, amb geolocalització, per respondre més ràpidament les emergències per part dels diversos serveis vinculats al 112 (Bombers, Mossos d'Esquadra, Protecció Civil, Agents Rurals i Serveis d'Emergències Mèdiques-SEM).

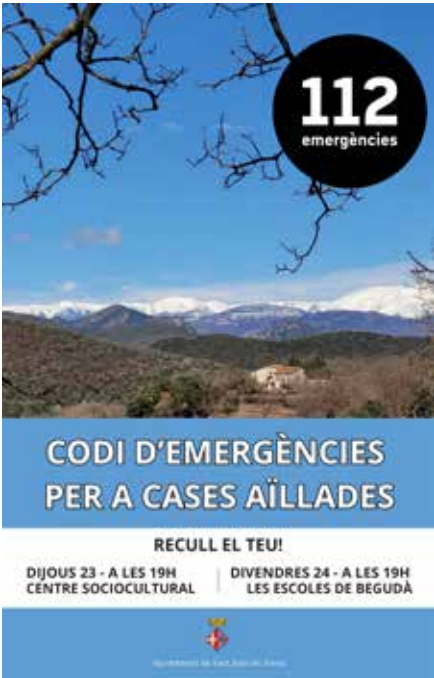
El codi, únic per a cada habitatge, incorpora les seves coordenades i ha de ser facilitat en cas de trucada al 112, per permetre actuar les emergències el més ràpid possible gràcies a la identificació inequívoca de la masia.

Aquest codi s'ha imprès en un imant per poder-lo penjar en un lloc visible de casa, i a més, s'ha editat el mateix codi en format targeta per poder-los dur a sobre.

Així, el 23 i 24 de gener, una seixantena de representants de llars aïllades del municipi van assistir a les sessions programades per l'Ajuntament per recollir els seus codis d'emergència personalitzats. També van haver d'emplenar un formulari amb la informació que han de saber els serveis d'emergències per poder donar la millor resposta adaptada a cada habitatge: casos de malaltia, mobilitat reduïda o al·lèrgies.

En el nostre terme hi ha més de 150 edificacions d'aquestes característiques. Si voleu recollir el vostre codi per ajudar els serveis d'emergència i afavorir la vostra assistència, es demana recollir-lo a l'Ajuntament, en el seu horari d'obertura.

El nou cívic es dirà El Centre

L'1 de febrer passat, Sant Joan les Fonts va celebrar un vermut popular per tancar el cicle de 8 mesos del procés participatiu iniciat per definir la gestió del nou Centre Cívic, ubicat a l'antic escorxador del municipi, i en el qual han participat veïns i veïnes i les seves entitats. En aquest acte es van presentar els resultats d'aquest procés, en el qual s'ha elaborat un esborrany de reglament de gestió del nou equipament i que també detalla què ha d'aportar el Centre Cí-

vic al poble. La gestió de l'espai es farà mitjançant una fórmula híbrida, sota la tutela de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts, però amb la col·laboració d'una taula de treball formada per les entitats del municipi.

A la presentació de resultats van participar diverses entitats del municipi, amb propostes per dinamitzar la jornada. Amb l'acte es va donar el punt de partida a un dels aspectes més simbòlics perquè el poble comenci a fer-se

seu el nou equipament: la votació per escollir el seu nom. Les tres propostes finalistes van ser El centre, L'escorxador i El safareig.

Els veïns i veïnes van poder votar a través de l'urna ubicada a l'actual Casal Cívic de Sant Joan les Fonts, o bé fent ús d'un QR. El resultat es va donar a conèixer durant la festa del Roser i es dirà finalment El Centre.

Gran Carnaval amb la participació de nou colles garrotxines

Diumenge 16 de març, Sant Joan les Fonts va celebrar el seu tradicional Carnaval, posposat un dia a causa de les previsions de pluja. L'esdeveniment va comptar amb la participació de nou colles garrotxines, incloent-hi les locals Penya S'tokats i La Santjoanenca, que

van desfilar pels carrers del municipi oferint un espectacle de música, color i alegria. Les van acompanyar les Tremendes, els Titots, els Marrinxos, els Alots, els Karnavalots de Sant Miquel, la Carnavàlia de Bianya i els Marxosos de Santa Pau. El grup de playback Surti

com Surti va ser l'encarregat de presentar la desfilada, aportant el seu toc d'humor a l'acte. El Carnaval de Sant Joan va arrencar amb l'amenaça del mal temps, però es va mantenir la celebració del Carnaval infantil, en el qual Jaume Barri va oferir

un espectacle d'animació que va divertir els més petits. Els nens i nenes disfressats van gaudir d'un berenar de coca amb xocolata i es van atorgar premis a les millors disfresses. Amb aquesta rua, Sant Joan les Fonts va posar punt final a les festes de carnestoltes de la comarca, conso-

lidant-se com una cita imprescindible per als amants del Carnaval. Malgrat l'ajornament per les condicions meteorològiques, la rua va tornar a reunir a molts veïns i veïnes, que van acompanyar les colles. Així, tothom va poder-se adaptar als canvis per mantenir aquest acte festiu.

Carnestoltes a la Canya
El dissabte 8 de març la Canya va celebrar el seu carnaval! El mal temps va fer canviar el programa, i es va fer un concert abans de sopar, amb en Manelic de Pera, a la sala de la Cooperativa de la Canya. Després del sopar popular, que va reunir al voltant de 150 persones, es van donar els premis del concurs de disfresses!

Millores a la canonada d'aigües del carrer Remences

En la seva voluntat de millorar l'eficiència de la xarxa d'aigües del municipi, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts continua fent obres de millora en el seu servei de distribució.

Així, a mitjan febrer, es va substituir la canonada d'aigües que dona servei als veïns i veïnes del carrer Remences de la Canya. Prèviament, s'havia hagut d'actuar per diverses fuites, i això va empenyer a l'Ajuntament a fer la renovació del sistema.

Al mateix temps, es va aprofitar l'obra per modificar l'amplada de la vorera del passeig arbrat ubicat al davant dels habitatges. L'anterior comportava dificultats al veïnat a poder entrar i sortir dels garatges amb els seus vehicles. Es tracta d'una reivindicació de fa temps dels habitants, que van traslladar en una de les darreres sessions del "Quedem a la plaça" feta a la Canya.

El cost de les dues actuacions de millora ha estat de 30.000 euros, que s'han cobert amb fons propis de l'Ajuntament.

Visita del subdelegat del Govern d'Espanya

El dijous 30 de gener passat, Pere Parramon, subdelegat del Govern espanyol, va fer una visita oficial a Sant Joan les Fonts.

Parramon es va trobar amb els treballadors de Can Viñolas, l'espai on Integra ja produeix paper dins el seu projecte d'inserció laboral. També es va reunir l'equip de l'Ajuntament, on van poder tractar diversos temes pendents, com ara les vies verdes en tramitació, la nova rotonda d'entrada al municipi i la necessitat de reforçar la seguretat ciutadana.

Així mateix, es va parlar de les negociacions per adquirir pisos de la SAREB a la Canya i l'assumpció de la gestió dels pisos de la Caserna de Sant Joan, en mans de la Generalitat.

Fem-ho bé: utilitzem correctament els contenidors de poda

Des de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts us recordem que els contenidors de poda estan destinats exclusivament a restes vegetals, com ara branques, fulles o gespa.

No hi llenceu bosses de plàstic ni cap altre tipus de residu no orgànic. Quan es disposen restes de poda dins de bosses, tot el contingut del contenidor es considera contaminat i no es pot aprofitar a la planta de compostatge. Això suposa un malbaratament de recursos i un cost ambiental i econòmic per al municipi.

Com fer-ho correctament?

- Buideu les restes de poda directament al contenidor.
- No utilitzeu bosses de plàstic.
- Si heu transportat les restes en bosses, buideu-les i emporteu-vos les bosses per llençar-les al contenidor corresponent.

Amb el gest de cadascú, contribuïm a un municipi més sostenible i respectuós amb el medi ambient.

Gràcies per la vostra col·laboració!

Un centenar de dones participen al 8M de Sant Joan les Fonts

Les tres activitats programades a Sant Joan les Fonts amb motiu del 8M, Dia Internacional de les Dones, van comptar amb una bona assistència. Els actes organitzats, que es van celebrar el divendres 7 de març, tenien com a objectiu conscienciar a veïns i veïnes de la necessitat d'arribar a una igualtat efectiva de gènere en tots els àmbits.

El primer acte va ser la lectura del manifest del 8M, a càrrec de les representants de l'equip de govern de Sant Joan les Fonts, que van reclamar la igualtat d'oportunitats i la fi de les violències masclistes, sobretot després d'un inici d'any

complicat al municipi, i que demostra la vigència d'aquestes reivindicacions.

Després de la lectura es va celebrar una nova edició de "Dones amagades", en la qual veïnes de diverses generacions van explicar algunes de les seves vivències. Aquesta forma de presentar les vides de cadascuna permet que el públic i les ponents copsin com varia la situació de les dones al llarg dels anys, on s'avança, on es retrocedeix i on és necessari incidir per eliminar la bretxa de gènere. Aquest cop, les protagonistes escollides van ser Elvira Planella, Laia Comamala, M. Àngels Casas, Angelina Costa, Júlia Sala i Enriqueta

Galceran, que van parlar davant de mig centenar de veïnes i veïns.

Per acabar, es va celebrar el Sopar de la Dona de Begudà, Sant Cosme i Aiguaneira, organitzat per la Comissió de festes dels tres nuclis. Amb més d'una seixantena de dones procedents de tot el municipi, la trobada -que va tenir lloc a les Escoles de Begudà- va començar amb l'humor del xou impro d'Anna Aumatell i Genís Casals. Tot seguit, va tenir lloc un sopar molt agradable, que va comptar amb la col·laboració del restaurant El Racó de Ca la Nàsia, Embotits Jordi Vilarrasa i Jardineria Jaume.

Sant Joan les Fonts renovarà la seva Plaça Major amb la subvenció del PUOSC

Aquest abril, la Generalitat de Catalunya va obrir la convocatòria de subvencions del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC) per al període 2025-2029, amb l'objectiu que els municipis puguin fer inversions en infraestructures i serveis municipals. En aquesta ocasió, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts ha decidit presentar-hi un projecte d'obra pública per unificar tres espais bàsics del municipi, com són la plaça de l'Ajuntament, l'exterior del nou Centre Cívic (actualment en construcció, a l'antic escorxador) i la Plaça Major. El projecte es va aprovar en una sessió plenària extraordinària el di-

jous 3 d'abril passat amb la unanimitat de tots els regidors del consistori.

L'actuació urbanística de la Plaça Major és prioritària: l'indret hauria de ser un espai neuràlgic de Sant Joan les Fonts, però presenta un enrajolat molt deteriorat, amb elements que fan perillar la seguretat dels usuaris. Amb la reforma, a banda de canviar els paviments, es millorarà l'accessibilitat a l'espai, es pacificarà l'entorn perquè sigui agradable passejar-hi, es modificaran els bancs actuals i s'aprofitarà per instal·lar-hi serveis necessaris. A més, s'optarà per crear noves zones d'ombregiat.

La reforma de la Plaça Major es completarà amb obres a la plaça de l'Ajuntament i a l'exterior del Centre Cívic. Al primer punt, es millorarà l'accessibilitat a la rampa, amb una plataforma de paviment uniforme que eviti les irregularitats actuals de l'espai. Al segon punt, es canviarà el paviment perquè quedi integrat amb el de la Plaça Major.

El cost de les obres d'aquests tres punts neuràlgics de Sant Joan les Fonts tindrà un cost de 500.000 euros, 400.000 dels quals procedeixen de la subvenció que aportarà el PUOSC.

Una Setmana Santa molt activa i participativa amb èxit d'assistència

Sant Joan les Fonts ha viscut una Setmana Santa plena d'activitat, natura i patrimoni, amb dues propostes destacades que han comptat amb una molt bona acollida per part de la ciutadania i visitants.

La 19a Marxa Santjoanenca, organitzada divendres 18 d'abril pel Club Poliesportiu Santjoanenc, va tornar a demostrar l'arrelament i l'esperit participatiu de la població. Amb un recorregut pensat per impulsar l'entorn natural del municipi, la marxa va aplegar 210 persones de totes les edats.

D'altra banda, l'activitat "Sant Joan les Fonts, terra de foc i aigua", una visita guiada celebrada dissabte 19 d'abril i centrada en la descoberta de la geologia volcànica i el patrimoni hidràulic del municipi, també va tenir molt bona acollida. Tot i coincidir amb un dia de pluja i estar dissenyada com una proposta de petit format, va reunir 25 persones, una xifra molt positiva tenint en compte el context. La visita va permetre destacar l'espectacular paisatge volcànic de la zona i la seva història.

Un Sant Jordi ple de llibres, roses i activitats per a tothom

La diada de Sant Jordi es va celebrar a Sant Joan les Fonts amb una proposta pensada per a tots els públics, que va combinar tradició, cultura i diversió per convidar a sortir al carrer, gaudir de la lectura, la cultura i els valors que transmet aquesta festa tan arrelada al nostre país.

La celebració va començar el mateix 23 d'abril, a la Plaça Major, on al llarg de tot el dia s'hi van instal·lar parades de llibres, roses i altres materials relacionats amb la Diada. Una jornada per passejar, triar una lectura, regalar una flor i gaudir al centre del municipi.

L'endemà, Sant Joan va rebre una visita molt especial: el cavaller Sant Jordi, en

forma de capgròs del Centre d'Iniciatives Turístiques d'Olot, va visitar diversos espais del poble, com ara la residència Torreblanca i l'escola Castanyer. Així, grans i petits van poder conèixer aquest personatge emblemàtic que porta l'esperit de la llegenda arreu del territori.

La programació va cloure divendres 25 d'abril, a les 5 de la tarda, a la biblioteca municipal Francesc Caula, amb una activitat familiar: el contacontes "Un Sant Jordi de conte", a càrrec d'Olga Cercós, que va fer descobrir la llegenda dels dracs, les princeses i els prínceps als més petits del poble!

Una Festa del Roser amb activitats per a tothom

Sant Joan les Fonts va viure el 26 i 27 d'abril un cap de setmana vibrant amb la celebració de la tradicional Festa del Roser, una cita anual molt esperada per veïns i veïnes del municipi, plena de propostes per a totes les edats, des de concursos infantils fins a concerts, vermut i ballades de sardanes.

La festa va arrencar dissabte amb el concurs de pintura ràpida infantil de l'EMBA, adreçat a nens i nenes de 3 a 12 anys. Paral·lelament, el Club Poliesportiu Santjoanenc va organitzar la

seva primera cursa popular del Roser, una activitat de 5 km oberta, tant per a caminadors com per a corredors.

A les 12 del migdia, la Plaça Major es va convertir en l'escenari del campionat de pedra, paper i tisores, acompanyat de vermut i música ambient. El tradicional dinar popular va tenir lloc a les 14 h, seguit d'un concert de sobretaula amb El Quartet de Bianya. La tarda va continuar amb una ballada de sardanes a càrrec de la Principal de Porqueres, i la jornada va culminar amb una gran festa

de tarda i nit a la Pista Polivalent, amb Moguda Olotina'90 i Mina Ritz.

La jornada de diumenge va començar amb el ball dels gegants i en Jaumet. Tot seguit, es va celebrar una cercavila cap a l'església amb la participació de la Xaranga Band Torrats. A les 12 del migdia, es va fer la missa solemne, i el punt final de la festa el va posar un concert infantil gratuït amb el grup Gatzara a les 6 de la tarda.

La Canya celebra la seva Festa Major

Del 30 d'abril al 4 de maig, la Canya va celebrar la seva Festa Major 2025 amb un programa ple d'activitats tradicionals, culturals i lúdiques per a tots els públics. L'esdeveniment, organitzat per la Comissió de Festes de la Canya, va comptar amb una alta participació i va transcórrer en un ambient festiu i familiar.

La festa es va iniciar el dimecres 30 amb l'acte "PAM... PIM-PAM... FOC!!!" i el pregó humorístic a càrrec dels Toca Pilotes de la AE la Canya, en el qual es va repassar la història del club de futbol, que

ha complert mig segle de vida. Dijous, el protagonisme va ser per a les sardanes amb l'orquestra La Selvatana i el concert de Festa Major, que va incloure l'elecció de la Pubilla i l'Hereu, Mar Sala i Quim Riera.

Divendres es va viure una jornada molt participativa, amb una trobada de vehicles clàssics que va reunir 115 models històrics, seguida de la primera Baixada de Carros, amb divuit equips participants. A la nit, la Festa Grossa amb Santa Mandra, Campikipugui i DJ Raybar va animar la Cooperativa.

Dissabte es va dedicar a la cultura popular, amb la cercavila gegantera —que va aplegar unes 220 persones—, The Color Run i una festa infantil amb Jordi Tonietti. Al vespre, el sopar popular va reunir un centenar de persones i es va tancar amb l'obra de teatre *L'Estrès*. La cloenda va arribar diumenge amb una tarda d'humor amb el *Xou Impro* de la companyia Del Gremi, que va fer riure a petits i grans.

Des de l'organització, es valora molt positivament l'edició d'enguany, destacant l'èxit d'assistència en la majoria d'actes.

Instal·lació d'una tanca Bionda al passallís de Colom

A finals de maig, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts ha instal·lat una tanca Bionda a la baixada del passallís de Colom, al camí de Castellar de la Muntanya, amb l'objectiu de millorar la seguretat viària dels veïns i veïnes que hi circulen.

L'actuació ha tingut un cost de 7.100 euros

Millores en l'accessibilitat a Ca l'Esquirollet

Aquest any s'han completat diverses millores a l'oficina de turisme de Ca l'Esquirollet amb l'objectiu de fer l'espai més accessible i funcional per a tothom. És un dels passos per afegir Ca l'Esquirollet a la xarxa de centres d'informació dels espais naturals protegits de Catalunya, un punt coordinat amb informació, sensibilització ambiental i atenció personalitzada.

Les principals millores han estat en l'àmbit de l'accessibilitat. Després de rebre el diagnòstic elaborat a través de Turisme Garrotxa -que analitzava tant l'exterior com l'interior de l'edifici, la formació dels treballadors i la presentació de la informació turística-, s'ha substituït el taulell del punt d'informació. D'aquesta manera, es garanteix l'accés adequat als usuaris amb cadira de rodes. També s'han adequat els esglaons que connecten la planta baixa amb la superior. Per acabar, l'informe també destacava altres punts a tenir en compte,

com la formació del personal per atendre persones amb discapacitat, la millora de la informació sobre l'accessibilitat dels recursos turístics, la col·locació dels fullets informatius a una alçada determinada -1,30 metres-, l'adaptació dels escrits seguint criteris de lectura fàcil o la instal·lació de bucles magnètics per a persones amb dificultats auditives. Totes aquestes actuacions han estat finançades i gestionades per Turisme Garrotxa a través del projecte "La Garrotxa soft&smart county. Destinació turística sostenible i intel·ligent", en el marc dels fons Next Generation EU.

Amb la renovació, Ca l'Esquirollet esdevé un espai de referència per descobrir i entendre el patrimoni natural i volcànic de la zona, i permet que pugui convertir-se en un punt de formació i informació de l'entorn. La coordinació de l'espai es desenvolupa en col·laboració amb el PNZVG i el Consorci de l'Alta Garrotxa.

Sant Joan les Fonts obre el procés de votació per renovar el Consell de Poble

Del 9 al 20 de juny, la ciutadania de Sant Joan les Fonts està cridada a participar en les Eleccions sense Candidatura del Consell de Poble, un òrgan participatiu clau per fomentar la democràcia local, el diàleg i la cohesió social al municipi.

El Consell de Poble és un espai de participació format per 10 persones del municipi, escollides directament pels veïns i veïnes majors de 16 anys. No es tracta d'unes eleccions convencionals: en lloc de votar entre candidatures tancades, cada persona pot proposar entre 1 i 8 membres de la comunitat que consideri representatius de diversos àmbits com l'entorn natural, l'àmbit social, l'economia local i el diàleg intercultural.

Aquest model innovador, que promou la representativitat de diferents edats, gèneres i nuclis del municipi, es consolida després de tres anys de funcionament actiu del Consell. Durant aquest temps, el Consell ha estat impulsor i acompanyant de projectes destacats com la reactivació de Ràdio Sant Joan, la custòdia del Pla Estratègic Municipal, la revisió de la senyalització viària, la creació del Pla d'Emergències Municipal o l'actualització del mapa de capacitat acústica, entre d'altres.

La votació es podrà fer en horari d'obertura a diferents punts del municipi: la Biblioteca, els Casals Cívics de Sant Joan i la Canya, les Escoles de Begudà, l'Ajuntament i l'ABS (Àrea Bàsica de Salut).

Aquest procés representa una oportunitat per fer sentir la veu de la ciutadania i reforçar la cultura de la participació, amb l'objectiu que Sant Joan les Fonts continuï essent un poble viu, actiu i compromès amb el seu futur.

VOTA

EL NOU CONSELL DE POBLE

SANT JOAN - LA CANYA - BEGUDÀ

DEL 9 AL 20 DE JUNY

Deixa la teva butlleta a:

- Biblioteca
- Casals cívics de Sant Joan i la Canya
- Escoles de Begudà
- Ajuntament
- Àrea Bàsica de Salut

www.santjoanlesfonts.cat

FESTA

21, 22, 23 I 24 DE JUNY SANT JOAN LES FONTS

ELECCIÓ DE LA PUBILLA I L'HEREU
NIT DE LES DONES D'AIGUA
PREGÓ DE FESTA MAJOR
CONCURS DE PESCA
BALL DELS GEGANTS
TOBOGAN D'AIGUA
COTXES ANTICS
FLAMA CANIGÓ
FONTSIROCK
HAVANERES
SERENATA
CONCERT
REKETLLA
MISSA
FOCS

FESTA MAJOR DE SANT JOAN LES FONTS 2025

DISSABTE 21/06

19 h **PREGÓ de Festa Major 2025, a càrrec d'Els Colats,**
als Jardins de Can Vila

23 h **IV FESTIVAL FONTSIROCK,** amb
l'actuació dels grups
Cadàver, A l'estimberri, Rural
Kids i A tumba abierta, a la
pista poliesportiva del CPS

DIUMENGE 22/06

6.30 h **Inscripcions al CONCURS DE PESCA,**
a la plaça Major

7 h **INICI del concurs**

9 h **CONCENTRACIÓ DE COTXES ANTICS**
al Prat de Can Miquelet

12 h **Entrega de PREMIS DEL CONCURS DE PESCA,**
a l'escola de Belles Arts

19 h **PRESENTACIÓ DEL LLIBRE *L'art a l'ombra d'un crim*, de Manuel Castellet,**
al monestir romànic

22 h **HAVANERES I ROM CREMAT,** amb el grup Mar
Endins, a la plaça Major

DILLUNS 23/06

De 10 a 13 h
FESTA INFANTIL
amb el tobogan aquàtic
Splash Slide, a la baixada
de les escoles

18 h **Arribada de la FLAMA DEL CANIGÓ,**
als Jardins de Can Vila

22.30 h **NIT DE LES DONES D'AIGUA**
a càrrec de la Cia. Drakònia
a la zona del Pedreguet, sota
Ca l'Esquirolet, al costat del
pont medieval

Tot seguit, **FOCS ARTIFICIALS** a càrrec de la
Pirotecnia Igual

En acabar els focs,
REKETLLA DE SANT JOAN
a la Plaça Major amb el
grup Liberty, la petita gran
orquestra

DIMARTS 24/06

11 h **BALL DELS GEGANTS i Balla Balla**
a la plaça Major

12 h **MISSA SOLEMNE I PICA PICA**
(lloc a definir a causa de les
obres de l'església)

18 h **CONCERT DE FESTA MAJOR**
i ball a càrrec de l'Orquestra
Maravella,
a la pista polivalent del CPS
En el transcurs del ball es
proclamarà l'HEREU I LA
PUBILLA 2025

23 h **SERENATA DE L'ALCALDESSA**
a la plaça de l'Ajuntament
amb l'Orquestra Maravella

CULTURA

La biblioteca municipal Francesc Caula

El Club de Lectura gaudeix amb *La Punyalada* i Rafel Nadal

El Club de Lectura de la Biblioteca Francesc Caula va participar en *Un llibre, un destí*, la trobada de clubs de lectura de les comarques gironines al voltant de *La Punyalada*, de Marian Vayreda. Amb més de 350 lectors, es va gaudir d'una conversa literària i una lectura dramatitzada al Teatre Principal d'Olot i de la projecció de la pel·lícula homònima als Cinemes Olot.

I el mes de gener, els membres del club van rebre l'escriptor Rafel Nadal, amb qui van poder conversar sobre alguns dels seus èxits. Una vetllada magnífica sobre literatura.

Un munt d'activitats

La Biblioteca ha bullit d'activitats per a totes les edats amb les sessions mensuals de Cinexic, cinema en català per a infants, i els Contacontes de carnestoltes

amb Lola Arqué, de Sant Jordi amb Olga Cercós i de la Setmana de la Natura amb Gemma Moll.

El primer pis de la biblioteca s'ha reorganitzat per poder-hi realitzar presentacions de llibres: *La trilogia de Paula*, de Silvia Vilacoba; *L'espera més dolça*, de Paula Arbós; *Històries de l'Alta Garrotxa*, de Josep Vilar; *Històries desendregades*, de l'autora local Neus Verdaguer, i *Ensenya'm la llengua*, d'Antoni Beltran.

Commemorant el Dia Internacional de les Dones, amb *Dones amagades* vam descobrir Elvira Planella, Laia Comamala, M. Àngels Casas, Angelina Costa, Júlia Sala i Enriqueta Galceran. I a la *Tertúlia entre llibres*, les professionals de l'Àrea Bàsica de Salut ens van explicar i recomanar les seves darreres lectures.

Totes les activitats tenen el suport del Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona i de la Generalitat de Catalunya.

Nou horari d'estiu

A partir de l'1 de juliol i fins al 10 de setembre, la biblioteca obrirà de **dilluns a dijous de 10 a 18 h.** D'aquesta manera s'adapten els horaris a la calor tot obrint als migdies i posant a disposició de tot-hom els espais de la biblioteca com a refugi climàtic durant els dies d'obertura.

T'agrada llegir i tens entre 8 i 16 anys? Participa al Llegir té Premi!

Torna el concurs de lectura més esperat per a infants i joves! Aquest estiu tria les teves lectures entre 1.100 propostes en català, castellà i anglès que trobaràs a la Biblioteca Municipal Francesc Caula i a BiblioDigital.

Responent unes preguntes en línia sobre el que has llegit, aconseguiràs punts per pujar de nivell i optar a un munt de premis.

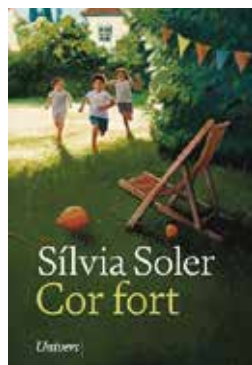
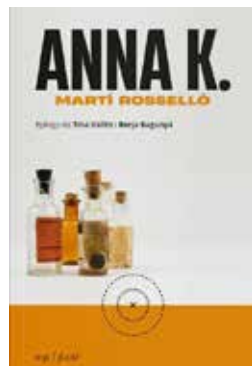
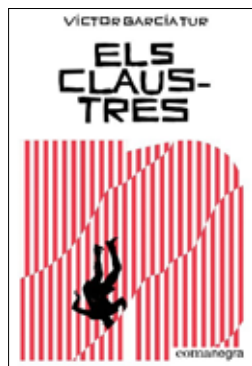
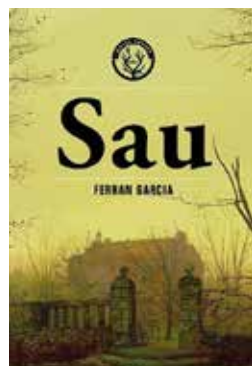
T'esperem a l'equip de Sant Joan les Fonts!

Inscripcions: a partir de dilluns 19 de maig.

Com participar-hi? Cal tenir el carnet de qualsevol biblioteca pública de Catalunya, registrar-se al web <https://llegirtepremi.cat/> i triar la teva biblioteca de confiança.

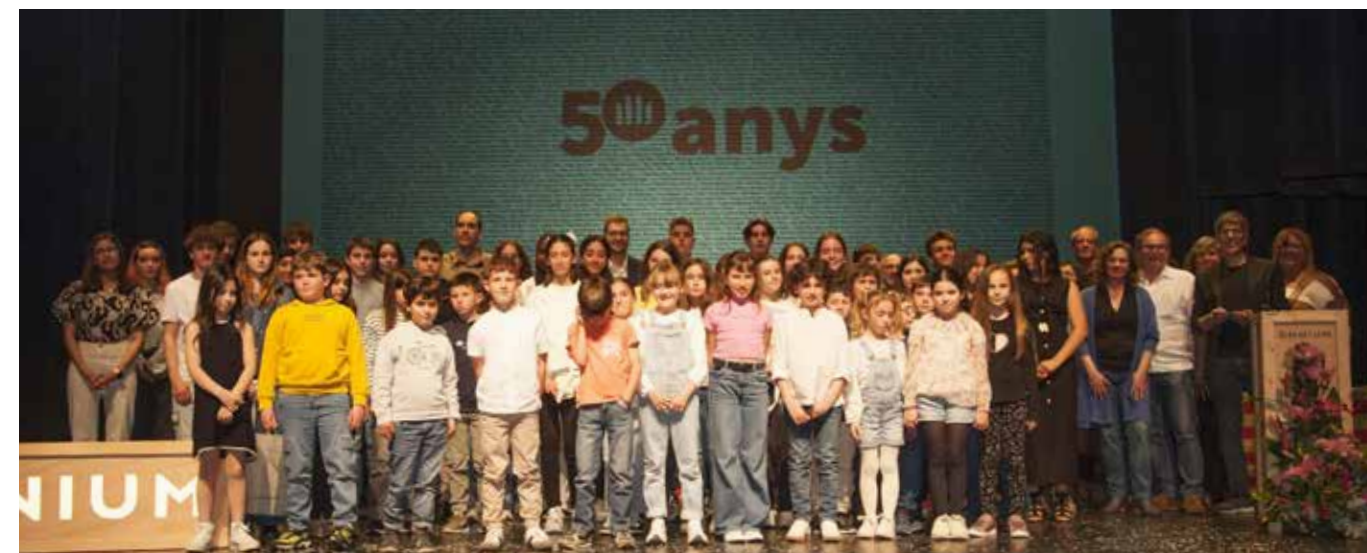
"Llegir té premi" és una iniciativa de la Direcció General de Promoció Cultural i Biblioteques del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya en col·laboració amb la plataforma digital Legiland. Té per objectiu promoure la lectura, compartir-la, millorar la comprensió lectora i apropar els serveis de les biblioteques entre els infants i joves durant les vacances d'estiu.

Novetats del trimestre:

CULTURA

50è concurs literari infantil i juvenil de la Garrotxa

Diumenge 6 d'abril, a 3/4 de 5 de la tarda, la Fada Grida de l'escola Malagrida ballava al Firal d'Olot obrint l'acte de lliurament de premis del Concurs Literari d'Òmnium Garrotxa, que aquest any ha celebrat la 50a edició. Tot seguit l'acte va continuar a dins del Teatre, presentat pel periodista i gestor cultural Jordi Sellas, antic guanyador d'aquest concurs en dues ocasions.

Com cada any es van repartir els premis de prosa, poesia i text col·lectiu, tant a primària com a secundària. Val a dir que els dos jurats d'enguany també estaven constituïts per antics guanyadors. Entremig de cada categoria de premis van ballar les farandules de les escoles Sant Roc, Pla de Dalt, IE Greda i Escola Pia.

El Teatre Principal (lloc on es va celebrar la primera edició) es va omplir de fa-

mílies i acompanyants dels guanyadors; també de docents i públic en general que no es van voler perdre un esdeveniment històric com aquest. Hi van participar l'alcalde d'Olot –Agustí Arbós– i la presidenta d'Òmnium Garrotxa –Glòria Bassets–, que van fer el parlament inicial. Es va comptar amb la presència de Quim Domene, autor del cartell d'aquest any i també del primer, l'any 1975. També hi van assistir alguns regidors i alcaldes de municipis de la comarca i del consell comarcal, entre ells, l'alcaldesa de Sant Joan les Fonts, Maria Vidal. Per part d'Òmnium Cultural es va excusar la presència del seu president, Xavier Antich, i hi va prendre part la tresorera de l'entitat Teresa Navarro, que va cloure l'acte.

Dues alumnes de Sant Joan les Fonts

van resultar premiades. Es tracta de la Cloe Bancquart, alumna de l'institut Greda, que va aconseguir el 1r premi de prosa del 1r cicle d'ESO amb “De camí a la llibertat”, mentre que Ada Rodríguez, alumna de l'escola Castanyer, es va endur el 1r premi de prosa del cicle superior de primària, amb “Un cap ple de pardals”. Tot seguit reproduïm els seus escrits!

La comissió encarregada del Concurs Literari i tota la junta d'Òmnium Garrotxa agraeixen als centres educatius la seva implicació i complicitat any rere any; feliciten a tots els guanyadors i guanyadores i també a tot l'alumnat que hi ha participat; també gràcies a les famílies i acompanyants que van omplir el Teatre i que van donar lluïment a un acte únic. Ens tornem a trobar l'any vinent!

1R PREMI PROSA
DE 1R CICLE D'ESO

De camí a la llibertat

Cloe Bancquart Serra
(Institut Greda)

Hola, em presento, soc en... Em dic, mmm... de fet no sé com em dic, crec que no tinc nom i mai ningú me n'ha donat cap. Ara mateix estic amb dos-cents trenta-quatre individus de la meva mateixa espècie, engabiats. Ja fa unes hores que estem esperant, però no sé què esperem. El que sí que sé del cert és que estem viatjant dins d'un camió. N'estic fart, no tenim espai ni aire, això és molt claustrofòbic. Estic nerviós. Millor si començo pel principi. Em vaig criar en un lloc poc acollidor i pudent, no recordo haver conegut els meus pares ni cap membre de la meva família. Allà, cada dia arribaven centenars d'individus del meu grup. De la mateixa manera que arribaven també marxaven. Era impossible fer-se amics. I un dia em va tocar a mi.

Aquest matí un home forçut i amb cara de pocs amics m'ha agafat de mala manera i m'ha fet entrar dins el camió, aquest camió. Estic preocupat, angoixat i molt nerviós, vull córrer i escapar-me, però no puc. Em ronden mil pensaments pel cap, pensaments horribles. Ens hem aturat en una gasolinera, imagino que aquest vehicle necessita benzina. Sento parlar l'home forçut, diria que la fa petar amb un altre com ell. Intento concentrar-me per entendre la conversa. Estan parlant de carn? Diria que sí, d'un dinar. No saben com cuinar la carn.

"A la planxa o a la barbacoa?" diuen. Em pregunto si tindrà alguna cosa a veure amb mi i els altres ocupants del camió. Estic literalment cagat de por i m'ensumo el pitjor. Han passat uns minuts i els dos forçuts ja han acabat de pixar-se de riure amb les seves inquietants converses. Durant el trajecte em continuo preguntant de què parlaven aquells homes. Doblego les meves potes per intentar jaure una estona, però m'interromp la conversa dels dos individus que tinc al costat. Quan dreço les orelles soc conscient que aquella és la pitjor conversa que

sentiré en tota la meua vida. Les meves inquietuds resulten ser certes. Estem anant directament a l'escorxador, ens escorxaran a tots, per agafar la nostra carn i vendre-la per tot el món.

M'estic marejant, tot gira al meu voltant. Quan torno a prendre consciència, decideixo que m'he d'escapar, no puc esperar ajagut. Començo a visualitzar l'espai pudent on em trobo i busco una sortida, però jo sol no puc fer res. Decideixo parlar-ne amb la resta d'ocupants del camió, entre tots hem de trobar la manera d'escapar d'aquest malson. En qüestió de pocs minuts tots els ocupants del camió han sigut conscients del final horrible que ens espera. Un individu de l'altra punta del furgó diu que serà massa complicat escapar d'un en un sense ser atropellats pels vehicles de la carretera, que hem de sortir tots de cop. Tots hi diuen la seva, serà complex. Tots estem nerviosos i sembla que el temps s'acaba. Arribem a una conclusió. No serà fàcil, però ens en sortirem, podrem escapar-nos si estem ben coordinats i treballen en equip. Això sí, hem de procurar no fer mal a ningú. Ens col·loquem tots en fila, moltes files. Tots mirant la gran porta del darrere, la porta per on ens va fer entrar el forçut. De cop, el camió s'atura. El semàfor deu estar en vermell. És la nostra oportunitat, ara o mai! Les files s'activen, cada un de nosaltres col·loca el cap contra el cul de l'individu del davant. Ens concentrem i pressionem amb molta i molta força. Som capaços de trencar les portes del vehicle.

Ho hem aconseguit! Tenim temps de sortir tots, corrent i esbufegant. Ha estat impressionant, segur que se'n parlarà, d'això. Em trobo corrent a tota velocitat, acompanyat de molts altres com jo. Realment el nostre pla ha sortit clavat. Per fi em sento lliure i no estic sol. Ara em toca viure grans aventures amb els meus nous amics.

1R PREMI PROSA DE CICLE
SUPERIOR DE PRIMÀRIA

Un cap ple de pardals

Ada Rodríguez Gómez
(Escola Castanyer)

Sabia que arribaria aquest moment! Quin pal! Avui, a les 10 del matí, la mestra ha arribat amb la gran notícia: tocava fer el text de l'Òmnium.

Ah, per cert, que no m'he presentat. Em dic Anna i no suportó escriure, i com cada any hauré d'aguantar-me, i per fer feliç la meua mestra hauré d'inventar-me una superhistòria per treure bona nota de català.

A veure... De què la puc escriure? Mmmm... Ai, no ho sé, se'm fa tan pesat haver d'escriure... Encara gràcies que ho fem amb l'ordinador perquè si no ja em veuria morta.

D'acord, encara queda una setmana per l'Òmnium així que ja em passarà alguna cosa pel cap, i no em preocuparé. Pensa, Anna, pensa.

Jo soc molt creativa, quan vull, és clar. De fet, la meua mare em diu que soc la més creativa de la casa, però jo no m'ho crec. I de fet, queda demostrat: un dia vaig dibuixar un dinosaure i em van dir que era un helicòpter, i un altre dia vaig confondre una pedra amb un meteorit, però s'ha de dir a favor meu que és fàcil confondre's, perquè una és una pedra amb foc i l'altra, doncs... una pedra i punt.

Oh, mira l'Arlet! La seva història té molta bona pinta, segur que tornarà a guanyar l'Òmnium perquè no se'n cansa eh, seeeeeempre guanya.

Merda, la mestra! Anna, posa't seriosa i fes veure que escrius, que si no ja sabem com va això i et tocarà quedar-te a l'hora de pati. D'acord, 3,2,1, perfecte! Ha passat de llarg!

Uau! Quin ocell tan bonic! Si és que és clar, hi ha mil coses millors que no posar-se a escriure. M'ha recordat en Crack, el meu periquito, sempre tan simpàtic. Com el trobo a faltar, tant de bo fos aquí...

A veure què fa l'Aniol... Una història d'un nen que no té amics i que la seva germana li regala un robot? No sé si guanyarà, però està tan guapo amb la dessuadora nova que li han portat els Reis...

Va, Anna, concentra't d'una vegada, si us plau... D'acord, mmm... La història podria parlar de quan vaig anar a veure els reis que estaven en aquella carrossa tan gran, però no ho sé... no em convenç. Crec que necessito que tingui una mica més de "chicha", una història més... divertida, correcta. Uf, no en tinc ni idea! Alguna cosa hauré de fer... No, vull treure bona nota? Doncs au!

Ja ho sé! Sí! La faré de quan el meu pare em va regalar un gos. Sí, claríssim. Com a introducció posaré que estava molt tranquil·la i de sobte ve el meu pare i... De nus hi posaré que quan ve em diu que aquest any no tindrà regals per l'aniversari perquè estem passant un mal moment i que això em fa sentir trista i bla, bla, bla...

I al desenllaç hi escriuré que em poso a plorar com una desesperada i de sobte apareix el meu pare amb el gos més bonic que he vist mai.

Mestra! Ja he acabat de fer la planificació de l'Òmnium.

-Mare meua!- Ha dit la mestra quan ha vist les faltes que hi havia. Tot i això m'ha felicitat. La meua idea li ha encantat! A vegades estar a la lluna porta coses genials.

JOVENTUT

Què hem fet a Joventut SJLF durant el curs 2024-2025?

Posem punt final al curs 2024/2025, i és per això que volem compartir amb vosaltres un recull de tot allò que s'ha dut a terme als nostres Espais Joves durant aquest temps.

Per l'**Espai Jove de Sant Joan les Fonts** han passat un total de 43 joves diferents, amb una **mitjana setmanal de 20 participants**. Aquest augment en l'assistència ha posat de manifest la importància de l'organització i l'autogestió, fet que ha permès una programació variada i enriquidora. Entre les activitats més destacades trobem: un debat sobre el racisme, una gimcana pel poble, una ma-

rató de pel·lícules, un taller de relacions sanes, un *talent show* i la tradicional quina de Nadal, entre d'altres.

Pel que fa a l'**Espai Jove de la Canya**, aquest any s'ha consolidat com a espai de trobada presencial, i hi han passat 44 joves diferents, amb una **mitjana diària de 20 participants**. Per tant, hem tingut l'oportunitat de realitzar millores al local per atendre les demandes dels i les participants, ampliant una nova sala amb un espai per fer-hi deures, un futbolí i un espai amb sofà, coixins i gespa. El resultat ha estat magnífic. La programació ha estat molt similar a la de Sant Joan, amb

activitats destacables com el gran cluedo o el torneig de ping-pong.

No podem tancar el curs sense fer esment dels nostres sis grans projectes: hem engegat el **corre-llibres** que consisteix en un servei d'entrega i recollida de llibres de la Biblioteca a domicili, per qui ho necessiti; hem creat el **projecte Castanyer**, per aconseguir que els exalumnes no es desvinculin de la seva escola Castanyer, i han anat a fer diferents activitats als actuals alumnes. Ens hem convertit en autèntics esportistes amb el **projecte esportiu**, en el qual cada setmana durant un mes practicàvem un esport diferent. Hem

estat informats en tot moment gràcies a l'**I-Punt**, que visita els centres educatius a l'hora del pati, i **les corresponsals de l'espai jove**, que traslladen la informació del local a l'IE Greda. Finalment, també volem mencionar el **projecte ESFERES**, destinat a oferir un suport als deures i hàbits escolars per a infants de primària, amb voluntaris joves.

Aquest any també s'han programat **dues xerrades per a famílies d'adolescents i joves**, organitzades per les tècniques de joventut de l'àrea d'Educació i Joventut del Consell Comarcal de la Garrotxa.

El 5 de febrer passat es va dur a terme la primera xerrada, sota el nom de **"Mobilitat Internacional. Oportunitats per a joves de 14 a 30 anys"**, en la qual es van donar a conèixer les oportunitats que tenen els joves per viure experiències a l'estranger, com ara camps de treball i intercanvis internacionals, opcions de treballar i estudiar a l'estranger, entre altres. Si voleu més informació, podeu consultar l'enllaç següent: <https://garrotxajove.cat/internacional/>

El dia 11 de març va tenir lloc la segona xerrada sota el nom de **"Vincles saludables. Comunicació i límits per transformar els conflictes familiars"**, conduïda per Marta Serra del SOAF, que va abordar la importància d'entendre l'adolescència com una etapa de canvis i creixement, en la qual les famílies juguen un paper clau en l'acompanyament emocional. Es van compartir eines per millorar la comunicació, establir límits saludables i gestionar els conflictes quotidians amb empatia i respecte.

El dia **13 de juny** vam posar punt final a les activitats dels Espais Joves amb una **cloenda amb jocs d'aigua i berenar** per a tots els assistents. Tot i això, l'Espai Jove de Sant Joan les Fonts no quedarà buit, ja que acollirà les **Brigades Joves** (2n - 4t d'ESO). També durant l'estiu es desenvoluparà per joves de 6è i 1r d'ESO, el projecte **Estiu Jove Itinerant**. Així els joves del poble podran gaudir d'un estiu únic i inoblidable.

Ens retrobarem aquest estiu o, si no, a l'octubre, amb moltes ganes de reprendre l'activitat!

Fòrum Jove, de què parlem?

El gener del 2020 es va fer un fòrum jove, en el qual van participar 34 joves de 12 a 24 anys, i a través de diferents dinàmiques, els participants proposaven idees per redactar el Pla local de Joventut 2020-24.

Del fòrum en van sortir 35 propostes i podem dir que, en aquests anys, l'Ajuntament n'ha aconseguit tirar endavant 28. Actualment, tenim cinc propostes en fase d'estudi i disseny. Així doncs, podem dir que des de l'àrea de Joventut es valoren i es tenen molt en compte les aportacions que fa el jovent en aquest tipus d'activitats, ja que ajuden a dibuixar el camí de les polítiques juvenils del municipi (podeu veure tota la info i propostes realitzades a @joventutsjlf).

En aquesta línia, actualment l'àrea de Joventut està realitzant la diagnosi per la redacció del pròxim **Pla Local de Joventut 2025-2030** i, entre les diferents activitats, s'està fent una **Enquesta Jove**, per a joves de la Garrotxa de 12 a 29 anys, que podeu contestar escanejant aquest codi QR.

I també tenim programat el pròxim **Fòrum Jove de Sant Joan les Fonts**, el divendres dia 3 d'octubre a les 19.30 h, en la qual farem una dinàmica i un sopar jove amb tots els assistents. Així que...

No deixis que barregin per tu, tria les teves cartes!
Sense tu, la partida és incompleta!

Inscriu-te a partir de setembre a: <https://garrotxajove.cat/forums-joves-2025/>

Si vols rebre informació del que es fa des de l'àrea de Joventut de Sant Joan les Fonts, pots seguir el nou canal de whatsapp (Canal Joventut SJLF) que trobaràs escanejant el codi QR, o seguir-nos a instagram @joventut_sjlf

Si vols, també pots estar informat del que es fa a nivell de comarca per joves, a través de la web Garrotxajove.cat o l'instagram @garrotxajove

HISTÒRIA
PER XAVIER VALERI

Santjoanencs d'abans (II)

Francesc Claparols Masllorens (Sant Joan, 1810). Vivia al mas Claparols amb Antònia Massegú (1812) i els seus fills: Josep (1834), Rosa (1837), Ana (1849), Joan (1852), Francesc (1844 - estudiant), i la seva mare, Maria Roura Aulina (1777)¹. El 1852, Francesc formava part de la relació de subscriptors per a l'Hospital de la Princesa a Madrid. És un hospital manat construir el 1852 per Isabel II a Madrid. El van obrir el 1857 i encara existeix amb el nom d'Hospital Universitari de la Princesa. La seva construcció va comptar amb aportacions voluntàries de molta gent de tot l'Estat que volia estar bé amb la monarquia o que tenia càrrecs públics². El 16 de maig de 1860 constava com un dels electors del districte d'Olot per escollir diputats a les Corts. Amb ell, hi havia Ignasi Caula, Bonaventura Casademont Serrat, Joan Casas, Josep Molera, Joan Plana (mestre) i Pere Rovira³. El 1817, el seu pare, **Josep Claparols**, era el batlle que va encarregar al fonedor d'Olot, Miquel Barberi, una campana per a l'es-

glésia parroquial. Va fer la comanda juntament amb els regidors Pere Roura, Esteve Canal i Esteve Colom i els veïns Gil Torras Aiguanegra i Josep Casademont⁴. **Josep Torras Triadú [Josep Aiguanegra]** (Begudà, 1797). Estava casat amb Maria Rosa Olivet Galeri (1810). El 1857, els fills eren Maria Torras Olivet (1833), Isidre Torras Olivet (1835), Francesca Torras Olivet (1840), Pere Torras Olivet (1843), Isidre Torras Olivet (1835), Gil Torras Olivet (1835) i Joan Torras Olivet (1825). A la casa vivia un oncle: Gil Torras Triadú (1809)⁵. Josep Torras Aiguanegra era pagès i el propietari del mas Aiguanegra, dels masos Olivet i Mesquita de Montagut i dels masos Marunys i Coromina de Sant Joan les Fonts. Tenia propietats a la Vall del Bac, Toralles i en altres llocs⁶. El 1852 encapçalava la relació de subscriptors per a l'Hospital de la Princesa al municipi de Begudà. Amb ell consten Pere Domènech, Ignasi Caula (alcalde (1861-1863), Joan Plana (regidor i mestre, 1860), Jaume Coca, Josep Devesa, Joan

Vivers, Josep Junquera (alcalde 1860), Josep Vila (regidor, 1860) i altres. Segons el llistat de capacitats, el 1868 pagava 22 escuts per les seves propietats. El 1877 era el principal contribuent. Figura a la llista d'electors a diputats provincials del 14 de febrer del 1868. Va participar com a elector a les eleccions a diputats provincials del 30 d'octubre de 1868. **Pere Domènech i Funosas** (Sant Joan, 1803). Era pagès i propietari del mas Domènech. El 1868 pagava 34 escuts per les seves propietats. Estava casat amb Margarida Mulleres (1803). El 1857, vivien a la casa Sabina Domènech (1797) i Josep Domènech i Funosas (1817). Pere i Margarida tenien 5 fills: Sabina (1840), Maria (1842), Rosa (1846), Ferran (1839-1924), que va ser alcalde (1884-85, 1892-93), i Carme (1855)⁷. Pere Domènech va votar per a les eleccions de diputats provincials del 1868. Com ell van votar Joan Plana Aulina (mestre), Salvador Torras Mulleras (paperer), Enric Cabrafiga i Llobera (pagès) i Bonaventura Casademont

Imatge de l'antiga església parroquial.

Puigvert. També va contribuir a la construcció de l'Hospital de la Princesa.

Joan Canadell (1801). Vivia al mas Canadell, on feia de pagès. Era propietari i va contribuir a la construcció de l'Hospital de la Princesa. Estava casat amb Margarida Fontfreda (1803), filla de Simó Fontfreda. Amb ells vivien Salvador (1839, Magdalena (1835) i Francesca (1827-vídua). El 1842 va reclamar l'heretat del mas Punti de Montagut. En conseqüència, suspengueren la subhasta que s'havia de fer a Girona⁸. El 1843 constava en la llista d'electors que havien votat en les eleccions per a diputats a Corts. El 31 d'agost de 1844 va ser inclòs entre les persones que havien de fer d'electors de Sant Joan les Fonts a les eleccions generals per a diputats i senadors. Amb ell consten Josep Torras i Aiguanegra, Josep Domènech, Jaume Coca, Salvador Torras, Joan Puig, Josep Fàbrega i Isidre Corcoy⁹. **Rita Moret [Morat] Estorch, vídua Casadevall** (Olot, +1892): Joaquim Casadevall Forgues i Rita Moret Estorch es van casar el 26 de maig de 1835 a la parròquia de Sant Esteve d'Olot¹⁰. El 1847, Joaquim Casadevall figura entre els veïns d'Olot que van deixar diners per pagar les fortificacions d'Olot manades pel baró de Meer¹¹. Joaquim Casadevall va morir a Olot el 1853.

A partir del 1855, Rita era usufructuària de les propietats de Joaquim Casadevall Forgues a Batet, Sant Joan les Fonts i altres llocs de la Garrotxa. El 24 d'abril de 1855, Rita Moret va demanar autorització per utilitzar aigua de la gorga de la Barreja

(darrere del monestir) pertal regar una propietat seva denominada Mas Vilar, al terme de Sant Joan les Fonts¹². El 1862, Foment de les Aigües tramitava la construcció d'una presa al seu nom. “La Gaceta de Madrid” del 22 de març de 1863 exposava que la reina Isabel havia autoritzat Rita Moret per utilitzar les aigües del Fluvià com a força motriu d'una fàbrica que intentava construir en el terme de Begudà. Rita Moret [Morat] Estorch, vídua de Joaquim Casadevall Forgues, va morir el 10 de gener de 1892¹³. Era la mare de Maria Casadevall Moret, casada amb Josep Esquena Mas de Sant Esteve d'en Bas, recordat, entre moltes altres coses, per haver construït la Sebastiana. Maria Casadevall era la propietària de terrenys a la vora del riu, del mas Castanyer i del mas Planella, entre altres.

Ramon Salvatella Gassó (Fontcuberta, 1868): El 1894 va arribar el metge Ramon Salvatella Gassó; fill del mas Salvatella de Fontcuberta. Es va establir al carrer Coca, 38 amb la seva germana Concepció. L'octubre de 1905 es va casar a Salt amb Dolors Coll Guytó. Per la seva part, la seva germana Concepció es va casar amb Segon Torras Simon, director de la fàbrica Torras i alcalde entre el 1901 i el 1913 i entre el 1917 i el 1918. A part de fer la feina de metge era membre de la Junta de Sanitat, anava a les festes escolars, va treballar en la creació d'una escola i va participar en la creació de la xarxa d'aigua potable. El 1904 formava part de la comissió de plomistes que treballava per l'abastament d'aigua al poble¹⁴.

Trobada de metges a la Moixina el 1899. El segon per l'esquerra de la fila del mig amb un cercle vermell és Ramon Salvatella. ACGAX Servei d'imatges de l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa

Joaquim Galceran (1877-1918): Va aprendre l'ofici de fuster del seu pare, Francesc Galceran Guillamet (Camprodon, 1855). Joaquim Galceran es va casar amb Teresa Plana i va muntar una fusteria i una ferreteria. Va ser el representant de l'Art Cristià d'Olot a Sant Joan. Un dels forts de la ferreteria era la venda de material elèctric i bombetes. Consta entre els veïns de Sant Joan que van participar en la subscripció popular per oferir un bàcul al bisbe de Tuir, feta el 1906. Joaquim va ser regidor de l'Ajuntament: va formar part de la llista que va guanyar les eleccions del 1915. El primer de gener de 1916, va ser nomenat regidor síndic¹⁵.

Va morir el juliol del 1918 per un accident laboral a la fàbrica Masllorens. El negoci va continuar fins a la jubilació del seu fill Francesc Galceran (1918-1992). Segons els articles de la premsa de l'època, era una persona molt dinàmica i agradable. La seva mort va ser molt sentida¹⁶.

Joaquim Rosal Deix (1887-1970): Va arribar a Sant Joan al voltant de l'any 1909. Havia nascut a Sant Feliu de Llobregat, el 19 d'octubre de 1887. A Sant Joan, es va casar amb Paquita Comas Urgell (1893) i va tenir dos fills. El 1901 Paquita Comas vivia al carrer Juvinyà amb la seva mare Maria Urgell (1873) i la seva germana Lluïsa (1899)¹⁷. Quan va arribar a Sant Joan, Rosal Deix tenia uns 22 anys. Rosal va implantar un ensenyament molt didàctic amb l'ajut d'un projector d'imatges, mapes i maquetes. Solia fer exposicions dels treballs dels

seus alumnes; en va fer per protestar contra l'inici de la Primera Guerra Mundial (1914) i per les festes de l'arbre del 1916 i el 1917. Ben aviat, es va guanyar la confiança de la Junta d'Instrucció i de l'Ajuntament. Rosal va ser el secretari de l'Associació Nacional de Magisteri del partit d'Olot. El 1920, va marxar de Sant Joan i va anar a Esplugues de Llobregat, on va aplicar les innovacions pedagògiques i va atendre les inquietuds socials del poble d'Esplugues. Es va convertir en l'assessor dels alcaldes i dels consistoris en matèria d'ensenyament. El 1933 va deixar Esplugues per integrar-se com a mestre al Grup Escolar Baixeras, a la Via Laietana, pertanyent al Patronat Escolar de Barcelona. El 8 d'octubre de 1950, el poble d'Esplugues li va fer un homenatge. Es va jubilar el 1957 amb 70 anys. Va morir el 5 de novembre de 1970¹⁸.

Jesús Costa Peral (Caldes de Malavella, 1910-Sils, 1990): Mestre i poeta. Entre el 1934 i el 1947 va fer de mestre de Sant Joan les Fonts. El 5 de gener de 1935 va ser nomenat director de l'escola de Sant Joan les Fonts. Durant la guerra va militar en un sindicat d'ensenyants de la zona d'Olot i va ensenyar a Sant Joan. Després de la guerra, va quedar inhabilitat per qualsevol càrrec directiu o càrrec de confiança, però va mantenir la plaça a Sant Joan. Va demanar

El mestre Jesús Costa en una imatge dels anys quaranta a Sant Joan les Fonts

Imatge de la fàbrica de fil de can Martí.

el trasllat a Barcelona, d'on era la seva dona, i al final li van donar una plaça a Sils, on va exercir de mestre fins al 1976¹⁹. Va ser un mestre molt recordat a Sant Joan pels seus alumnes: Albert Teixidor el va recordar al pregó de la Festa Major i Honorat Espigulé també en parlava. El 1935 va explicar el que era la televisió als seus alumnes.

Durant la dictadura de Primo de Rivera, va rebre el seu primer premi literari de mans de Folch i Torres. Poesia dedicada a la sardana, publicada el 1977 amb motiu de l'aplec de Sils:

«Beneïda sigui la sardana i beneït el poble que la té/ una dansa que a tots agermana/ només Déu ve/.

Si hem superat hores de tristesa/ i hem perdonat l'ordana/ que ens enlaira i acosta el sol/ i dona als ulls brillantor i ufana/ no la té qui vol/. Fem-nos-en sempre mereixedors/ Quan amb les mans guts/. Ben igual t'estimem terra nostra./ Tu ets la Catalunya de tots/ i el teu cel blau és benèvol rostre:/ mira amb dolor i té suaus mots». Jesús Costa ²⁰.

Sebastià Coderch Corominas (8 de desembre de 1869): Propietari i industrial tèxtil, va dirigir la fàbrica de fil de can Martí. Era fill de Martí Coderch (1847-1908) i la Rosa Corominas (1853-1907). Estava casat amb Rita Gual Coromina (1870). El 1901 tenien dos nois i una noia: Sebastià, Martí (1890), Damià (1895) i Josepa (1892). El seu germà, Martí Coderch Gual, el 1905, va participar en la inauguració de les Escoles Cristianes de Sant Lluís Gonçaga²¹.

¹⁾ Cens Sant Joan les Fonts, 1857 (AC-GAX140-190-T2-54).

²⁾ BOP 68-7/6/1852.

³⁾ BOP 71-13/6/1860.

⁴⁾ Francesc Caula i Vegas. “En Barberi d'Olot. Records del Temps Vell”. La Tradició Catalana 627, pp 596-597.

⁵⁾ Cens Sant Joan les Fonts, 1857 (AC-GAX140-190-T2-54).

⁶⁾ Gaspar Guardiola. Notes Històriques dels Masos i Molins de Sant Joan les Fonts. Editorial Oliveras.

⁷⁾ Cens Sant Joan les Fonts, 1857 (AC-GAX140-190-T2-54).

⁸⁾ BOP, 54, 5/5/1842.

⁹⁾ BOP114/, 3/9/1844

¹⁰⁾ CAT AD63/200 131. Llibre desè d'esposoris de la parròquia de Sant Esteve d'Olot 1829-1851. Foli, 67.

¹¹⁾ BOP 12/2/1847.

¹²⁾ BOP 24/4/1855.

¹³⁾ L'Olotí, 10 de gener de 1892.

¹⁴⁾ Josep Murlà. L'Associació de Plomistes de Sant Joan les Fonts. Editorial Oliveras.

¹⁵⁾ ACGAX140-190-T2-29. Llibre d'Actes del Ple 1917-1918.

¹⁶⁾ Revista L'Estalvi.

¹⁷⁾ ACFGAX140-190-T2-59. Padró de Sant Joan les Fonts, 1901.

¹⁸⁾ Josep Lluís Barrasa. El pou del vernís número, 19. Octubre de 2007.

¹⁹⁾ “Un senyor mestre que ho tornaria a ser. El Punt 22/9/1982.

²⁰⁾ Los Sitios de Gerona. 19/4/1977.

²¹⁾ Cens Sant Joan les Fonts, 1901. (AC-GAX140-190-T2-59)

**SANTJOANENQUES
I SANTJOANENCS**

Per molts anys, iaia Maria!

La Maria Planella Ferres va fer 100 anys el 5 de febrer passat. Amb aquest motiu, la seva neta li va dedicar un escrit molt emotiu que reproduïm tot seguit

Estimada iaia Maria,

Primer de tot, per molts i molts i molts anys! 100 anys no es fan cada dia!

Sempre em dius la il·lusió que et fa poder-me veure créixer durant tots aquests anys i em dius que petita era i com paties per mi. Però el que no pots arribar a imaginar és la il·lusió que em fa a mi poder celebrar juntes el teu centè aniversari.

Recordo amb molta estima quan de petita em veníeu a esperar a l'escola amb

l'avi i anàvem a passejar pel teu estimat prat de can Xervanda, que t'havia vist créixer durant molts i molts anys, i allà passàvem hores collint violetes, mirant com pasturaven les vaques i berenant tots tres junts.

També recordo com sempre m'encantava, i em segueix encantant, sentir les teves rondalles i sempre et demanava que me les expliquessis una vegada i una altra. Recordo molt bé les cançons inacabables d'"el ciclista de pega i mantega

que va caure al fang..." o "la nena que tenia un gosset petit tan maco". Tampoc em cansava mai de sentir les entremal·liadures i aventures de quan eres jove. Per exemple: aquell home de la pipa, aquell coixí del qual sempre em parlaves, que vas recollir caigut d'un dels carros de persones que marxaven a l'exili durant la guerra. I és que realment has viscut tantes experiències, tanta història...

I des de petita sempre vas ser ja molt treballadora, potser aquest és un dels se-

Maria Planella Farres, el dia que va fer 100 anys. A la dreta, de petita amb la seva família.

crets per arribar als 100 anys: treballar molt! I és que amb 9 anys, ja atalaiaves vaques per Colom i Can Xervanda tota sola... que diferents han estat les nostres vides a la mateixa edat! I tot i no haver pogut anar gaires anys a l'escola, sempre vas llegir i escriure molt i, fins fa ben poc, em demanaves que et preguntés les taules de multiplicar i segur que encara te'n recordes... $7 \times 8 = 56$ la teva taula de multiplicar preferida.

També amb 20 anys vas anar a treballar a la fàbrica, i vas treballar de valent per aconseguir una casa amb un jardí preciós al teu estimat carrer, com tu dius, el carrer Que Val Més.

I parlant de jardins, no puc no mencionar la teva passió per les flors, i és que de petita m'encantava fer rams i perdrem entre geranis i rosers, que eren l'enveja del barri! Tenies un jardí preciós! De fet, fins fa ben poc encara remenaves per l'hort (tot i que a vegades feies disbarats i feies enfadar al papa).

Parlant de plantes, un altre secret per arribar als 100 anys potser són les her-

bes i és que sovint passaves hores llegint informació sobre plantes medicinals i anant a la muntanya a buscar-ne i les assecaves a casa. Quina bona olor que feia el menjador quan hi entraves!

Un altre punt a destacar, ara que he dit menjador... Com t'agrada encara menjar!! Apunteu-vos-ho, segur que també és un altre secret de longevitat! La iaia ha set sempre molt "de vida" que diuen, encara ara deixa parades les cambres dels restaurants de tot el que pot arribar a cabre en aquesta panxa!

I com cuinaves, eh, iaia! A tota la família encara ara segur que se li fa la boca aigua només de pensar en aquells calamaris a la romana i aquelles patates de la Deu que esperaven amb candeletes la nit de Nadal. Una nit que solia fer fred i, com sempre que feia fred, recomanaves anar ben aïllats i "set geccs" com a clau per gaudir d'una bona salut i no refredar-se a l'hivern!

No m'allargo més, iaia. Per a mi ets un exemple de valentia, esforç, superació, treball i dedicació. Un exemple a seguir.

Gràcies per tot el que m'has ensenyat aquests anys i espero poder seguir fent molts tiberis al teu costat. Pots estar molt orgullosa de tot el que has aconseguit en aquests 100 anys!

Per acabar, vull recitar un tros de poema que vas aprendre a escola i sempre em deies de petita, que segur que encara te'n recordes:

N'és petita petita tot just ha fet 6 anys
Que per carrers i places va sola tremolant
Va sola descalceta amb la roba tot forats
I flocs de neu que l'envolten i que sola al
camí ral

Sa mare defallida caigué vora ciutat
I a la nit que fosca i freda i que sola al
camí ral

T'estimem molt, iaia!
Per molts i molts anys!
Gaudeix molt del teu dia!

Judith Fageda Oliveras

ENTREVISTA

Sofia Logan gegantera

La Sofia Logan (24 anys) va arribar a Sant Joan fa any des de Corbera de Llobregat. De seguida, aquesta tècnica en sistemes d'informació geogràfica va començar a participar en moltes de les activitats del municipi i ara s'ha convertit en la primera dona que farà ballar en Joan, el gegant, per la Festa Major.

Actualment, treballes de tècnica en sistemes d'informació geogràfica. Què vas estudiar?

Jo he estudiat un grau en Ciutats Intel·ligents i Sostenibles en la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), una carrera molt nova, ja que de fet som la primera promoció.

Tu vas néixer al Baix Llobregat. Com vas venir a parar a Sant Joan les Fonts? Vaig venir a viure a Sant Joan amb la meva parella, en Lluç Danés, que és d'aquí. A més, vaig trobar feina en una consultoria en la qual fem cartografia digital.

Com prova?

Molt bé. Jo estic molt contenta. A Corbera vivia en una urbanització i necessitava el cotxe per a tot. Allà no tenia aquest vincle amb el poble que tenim a Sant Joan. Aquí he trobat moltes associacions, com Els Colats, de la que formem part amb la meva parella, o el Teixim poble, que ens trobem per teixir cada divendres a l'escola de Belles Arts.

Jo faig ganxet en el meu temps lliure i fins i tot tinc un perfil d'IG amb les meves creacions: @sofiganxet

I, a més, també formes part de la Colla Gegantera de Sant Joan. Com va anar?

Sí, però fa molt poquet, des de final de març d'aquest any. De fet, és una mica trist i graciós a la vegada: ara fa un any, per la festa de Sant Joan, es va fer el salt generacional, ja que abans ballaven sempre l'Albert i l'Edu i Plana. Molts dels joves que van agafar el relleu formen part d'Els Colats i, per tant, érem amics. Però durant aquest any, molts d'aquests joves s'han lesionat, ja sigui de menisc, de creuats, dels colzes... i faltava gent per ballar. I jo, que havia entrat per acabar d'ajudar amb el redisseny del logotip de la colla, em van animar a provar-ho i ja ho veus...

O sigui que no tenies cap mena d'experiència en aquest món ni formaves part de cap colla prèviament...

No, quan vivia a Corbera només havia fet ball de cintes!

Tu balles amb en Joan, un dels gegants de Sant Joan les Fonts. Quant pesa?

Crec que pesa entre 30 i 40 kg, però fa uns anys encara pesaven més. Perquè tant en Joan com la Roser, la geganta, es van sotmetre a un procés de renovació i els van fer més lleugers. El que fem és recolzar el pes sobre les espatlles i agafar amb les mans les potes, ja que ens ajuda a mantenir l'equilibri. Sobre això tinc una anècdota: al principi, quan vaig començar a portar a en Joan, me'l recolzava sobre les espatlles, però no li agafaves les potes, sinó per sota les espatlles. I el dia que vam acabar la festa del Roser, en la qual jo l'havia portat fins a la plaça, els amics companys es van adonar que tenia unes marques a les mans, que no eren normals, i em vaig adonar que l'havia estat portant malament!

Així, ets la primera gegantera de Sant Joan les Fonts?

A la colla, sí, perquè hi ha hagut altres dones, però s'han dedicat més a tasques de gestió.

T'has sentit ben rebuda pels teus companys?

La veritat és que m'he sentit molt bé des del principi. A més, la majoria són

d'Els Colats i ja érem amics. Va sorgir d'una manera molt natural: hi havia la necessitat de trobar algú que ballés, jo volia ajudar i també la meva parella em va animar a provar-ho. I en fer-ho, la resta de companys em van animar a ballar-lo. Tots van ser molt macos!

Quines sensacions tens sota el gegant?

Doncs molta responsabilitat i també molta il·lusió. Però sobretot m'agrada la sensació que ningú sap qui ets, no importa si ets home o dona... Dins del gegant no hi han etiquetes ni mirades, només es veu la feina que fas.

Per a tu, quines qualitats ha de tenir un portador?

Sobretot, s'ha de tenir resistència, paciència i ganes de fer poble. No depèn de si ets home o dona, perquè no és una qüestió de força, sinó de tècnica i compromís. Ah, i l'equilibri també és important! És a dir, has de poder fer passos molt fermes, ja que el gegant tampoc et permet fer gaires moviments, seguir el ritme i fer el ball.

Has arribat a la colla per quedar-te o és una ajuda momentània?

La idea és quedar-m'hi! No deixa de ser una activitat sacrificada, sobretot a l'estiu, que tothom vol anar a la costa, però un cop tots els companys estiguin

recuperats, ens podem anar alternant i serà més fàcil per a tothom.

Quants dies us entreneu?

Fins ara ens trobem un dia a la setmana, però ara que arriba la Festa Major ens trobarem dos cops per setmana.

Com són els entrenaments?

Ens reunim a l'antic cinema els quatre que podem ballar i ens anem tornant per anar agafant pràctica, mentre que els "lesionats" ens acompanyen i ens animen (riu). I pocs dies abans del ball, assajarem a la plaça: fem les passes, la cercavila...

Qui ballarà el dia de Sant Joan?

A part de mi, hi ha l'Albert Plana, que ens està ajudant, ens dona molts consells i ens acompanya molt bé. Jo li estic molt agraïda, perquè m'ha fet sentir molt còmoda al seu costat i m'intenta ajudar en tot allò que pot.

Com animaries a la gent a apuntar-se a la colla gegantera?

El que m'ha passat a mi pot servir per animar a qualsevol persona, sigui home o dona, jove o gran, a fer allò que realment t'agrada. Sempre hi ha un lloc, no hi ha cap mena de limitació i tots podem fer una pinya i intentar trencar aquests rols tan antics. A la colla, tothom s'hi sentirà benvingut, perquè és important poder obrir aquests espais segurs, sobretot al teu propi poble.

Vols afegir alguna cosa?

M'agradaria agrair la tasca de l'Albert i l'Edu Plana, que són els que sempre han estat allà, i als meus companys d'Els Colats.

També tens un canal d'Instagram dedicat al ganxet. Com t'hi vas aficionar?

Sí, es diu @sofiganxet. De fet, vaig descobrir el ganxet quan estava a Corbera, el meu poble, i em vaig adonar que les hores em passaven volant. Així que em vaig decidir a obrir aquest canal i m'hi dedico a fer encàrrecs.

I per acabar, quin és el teu lloc preferit de Sant Joan les Fonts?

Jo crec que és l'escola de Belles Arts, perquè és el lloc on ens ajuntem les del Teixim poble, queda molt cèntrica i està just al davant de la pastisseria... és perfecta!

ENTREVISTA

Imma Puigcorbé pagesa i veterinària rural

Nascuda a Les Lloses (Ripollès) el 1988, fa gairebé quatre anys que viu a Begudà amb la seva parella i el seu fill, Tià, de només tres mesos. Graduada en Ciència i Salut Animal per la Universitat de Lleida i en Veterinària per la Universitat Autònoma de Barcelona, aquesta pagesa i veterinària rural s'ha convertit en una de les cares més visibles del sector primari a la nostres comarques.

Els teus pares, avis i besavis ja eren pagesos. Podríem dir que ets pagesa per tradició i veterinària per vocació?

Sí, jo crec que sí, tot i que per ser pagesa també cal vocació.

Explica'ns una mica com és la Cànova del Puig, la granja que juntament amb la teva parella, en Sergi Arimany, teniu a Begudà?

Nosaltres tenim bàsicament dos tipus d'animals: les vaques de pastura, que crien vedells, i les cabres de raça catalana, que estan en perill d'extinció i que ara estem començant a recuperar. Tant les cabres com les vaques, que són de la raça salers, van destinades a la producció de carn, no les munyim.

Compagines la feina a la granja amb la teva professió de veterinària rural. Quina de les dues és més dura?

Ostres, no t'ho sabria dir, perquè depèn de cada moment. Com a pagès, hi has de ser sempre, i com a veterinària, també, perquè pots tenir urgències durant la nit que estàs de guàrdia. Sí que és cert que sent pagesa tractes bàsicament amb els animals i com a veterinària has de tractar amb els animals i amb les persones, que a vegades és més difícil. Però com que les dues professions m'agraden molt, tot és més fàcil.

Com és el teu dia a dia?

Jo ara estic de baixa per maternitat, però durant el meu dia a dia normal faig de

veterinària rural durant els matins, de 8 a 2 del migdia. Tot i que pot ser de 6 del matí a 4 de la tarda, ja que depèn de les visites i de les urgències que tingui. I durant la tarda, em dedico a la granja, encara que molts matins, abans de marxar, puc donar un biberó a un vedell o posar menjar als cabrits. Al final, tot és barreja una mica, però intento mantenir aquesta separació.

Ara teniu un nou membre a la família, en Tià, que ara té tres mesos. Ha canviat molt la situació?

És clar que és un canvi, però quan ets pagès i dediques la vida a cuidar animals, ja estàs acostumat a despertar-te a la nit per donar un biberó a un animal. Així que si ho fas pels teus animals, imagina't que no faràs pel teu fill.

Creus que la societat en general, sobretot la més urbana, és conscient de la importància del sector primari?

Molta gent té una imatge molt bucòlica i romàntica de la pagesia. Som aquesta gent que treballa entre animals a la natura... quina vida més plàcida, no? La feina de pagès no és senzilla i costa molt poder guanyar-se la vida d'això, perquè has de fer moltes hores. I en general, aquest esforç no es té prou en compte, perquè al final són pocs els que es pregunten d'on ve aquest menjar, que l'esculli segons la seva procedència o que s'informi dels mètodes de producció... I tot això juga en contra nostra, perquè si el consumidor no n'és conscient al final compra el més barat, que moltes vegades és producte provinent de països tercers, amb una normativa més laxa en temes sanitaris, laborals, de benestar animal...

Què haurien de tenir en compte els consumidors a l'hora de comprar carn?

Sobretot, que sigui de proximitat, per tal que els nostres diners vagin a parar a una roda local. Al final, tot torna! I cal saber qui ha criat aquella vedella, porc, xai o cabrit, perquè això ens donarà informació de com ha estat criat aquell animal. El més important és que hem de menjar carn, però sabent de quina manera ha estat criat l'animal.

Anem a una altra de les teves facetes, la d'escriptora. Ets l'autora d'un llibre anomenat *Vaques. Història d'una*

veterinària rural. Com va sorgir aquesta idea?

Jo era molt activa a les xarxes socials, sobretot a X (l'antic Twitter), i explicava les meves batalletes quotidianes, tant de veterinària com de pagesa, i a la gent li agradava i s'hi interessava, perquè és un món no massa conegut. Va ser una editorial la que em va venir a picar a la porta i em va dir: "de tot això que expliques a les xarxes socials, ¿no t'agradaria esplaïar-te una mica més i fer un llibre?". I mira, m'hi vaig aventurar i el vaig fer.

Tens previst ampliar aquesta experiència amb un nou llibre?

De moment no hi ha res fet, però tinc moltes idees. Però el cert és que necessito temps.

Podríem dir que la vaca és el teu animal preferit?

Sí, totalment! Jo vaig créixer entre vaques i per mi és "l'animal".

Com és una vaca?

És un animal molt curiós, molt xafarder. Si veuen una cosa nova, sempre han d'anar a explorar. Però sobretot són més intel·ligents del que podem pensar i, com en tota societat, en un ramat de vaques trobem diferents caràcters: la més vergonyosa, la dòcil, la malxinada... hi

ha vaques molt intel·ligents i que es fan estimar molt, i en algun cas són similars a una mascota, la crides i ve.

Tota aquesta experiència s'ha recopilat i forma part de l'exposició i del llibre *Dones rurals, dones de Girona*. Com va ser el procés?

La Dolors Cullet, la regidora de Promoció Municipal i Turisme de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts, em va explicar el projecte i que em volien proposar per formar-hi part. A mi em va semblar bé i s'ha acabat convertint en un llibre i una exposició itinerant amb la voluntat de reconèixer les aportacions que fan les dones del món rural a la societat, així com reivindicar el seu paper a les diferents vegueries del nostre país.

I a més, també formes part del Gremi de la Pagesia Revolta Pagesa...

Sí, ara estic una mica en segon pla, però des de les mobilitzacions del febrer de l'any passat, estem a primera línia. No ens volem rendir!

Quin és el teu racó preferit de Sant Joan les Fonts?

Hi ha un raconet Aquí a Begudà, que és el pont de Cossei, que és molt especial per mi, molt tranquil i relaxant. Va molt bé per anar a caminar, per fer una escapadeta i aclarir les idees.

L'Imma forma part del projecte *Dones rurals, dones de Girona*

ELS VIATGES D'EN QUIM
PER JOAQUIM FERRER

Viatge a Austràlia: Gibb River Road

Tot seguit, us explico la segona part d'un viatge a Austràlia que vaig fer amb tres amics.

Fa un parell d'anys, el 2023, tres companys i jo vam visitar una part d'aquest gran país. Durant la primera part d'aquest viatge, que ja vam explicar en un número anterior, vam recórrer la Costa del Corall (oceà Índic), situada a l'estat de Western Austràlia (Austràlia Occidental), que té com a capital la bonica ciutat de Perth.

Quedava la part més aventurera del viatge: la regió de Kimberley, que passo a explicar a continuació.

Val a dir que Austràlia és un país de grans dimensions i molt despoblat, si el comparem amb altres regions del món. Per aquestes circumstàncies, hi ha unes pistes de terra, com la que vàrem recórrer

(Gibb River Road), que serveixen per anar a grans propietats dedicades a la cria de bestiar, alguna d'elles tan grans com tota la província de Girona, i amb algun petit assentament aborigen.

La Gibb River Road té 660 km, arrenca a prop de la ciutat de Derby i acaba prop de Kununurra. I tal com explicaré més endavant, entremig no hi ha cap altra població en tot el recorregut.

Van iniciar el viatge a Perth, on vam agafar un vol que ens va deixar a Broome (capital de la regió de Kimberley). Allà vam llogar un vehicle 4X4 de grans dimensions, ja que, a part de nosaltres quatre, també portàvem molt equipatge.

Vam dedicar un parell de dies a visitar Broome i Gantheaume Point, ubicada a pocs quilòmetres, per on vam passejar per una punta de la costa amb unes formacions rocoses ben curioses, de color vermellós, que ressalten amb les aigües turqueses de l'oceà.

No es pot deixar de visitar Cable Beach, considerada una de les 10 millors platges del món per la revista National Geographic. Però el que més ens va sorprendre van ser els cartells repartits per la platja, que avisaven de no acostar-s'hi perquè hi havia aparegut un cocodril d'aigua salada, que abunda en els rius d'aquesta regió i, a vegades, entren al mar, com va passar aquells dies.

Aquesta platja és molt famosa per la seva posta del sol, realment extraordinària, que reuneix una gran multitud de gent per admirar l'espectacle.

Un cop acabada la visita a Broome, ens vam posar en marxa per arribar allà on comença la pista, i per això vam haver de recórrer 250 km de carretera asfaltada fins a la ciutat de Derby.

Poc abans d'entrar a la pista, vam trobar una atracció turística, "Baobab Prison Tree", és a dir, un arbre de baobab, d'uns mil cinc-cents anys, i amb un tronc de 15 m de circumferència, dimensions prou grans perquè dintre hi càpiguen unes quantes persones, com els aborígens que

van tenir tancats cap a finals del segle XIX, i que portaven de camí cap al tribunal de Derby, on havien de ser jutjats. Després de la visita, vam agafar la pista i ens vam dirigir a Birdwood Downs Station, la primera de les estances rurals per passar la nit, ja que al llarg del camí i com que no hi ha cap població, només es pot pernoctar en aquestes estances, que disposen d'un càmping i d'unes petites cabanes preparades per als turistes de pas a la regió.

Al llarg del seu recorregut, aquesta pista travessa un parc nacional i unes quantes atraccions turístiques, en plena natura.

L'endemà vam continuar per la pista, majoritàriament de terra, tot i que té algunes parts asfaltades. Després de recórrer uns 100 km, vam trobar un desviament que marcava el primer lloc que teníem previst visitar: el parc nacional de Windjana Gorge.

Vam abandonar la pista principal i vam recórrer uns 40 km de pista secundària per arribar-hi. Es tracta d'un terreny en el qual hi ha un riu envoltat de penya-segats. La sorpresa va ser que en arribar a l'encreuament de la pista que porta al parc, la vam trobar barrada, amb un cartell que posava "prohibit el pas". Uns dies més tard ens vam assabentar que a les gorges havia arribat algun cocodril, que són molt abundants a la regió. Així que no vam tenir més remei que recular fins a la pista principal.

La pista és de terra vermellosa i plena d'ondulacions, que ens feien trontollar bastant. El paisatge que anàvem veient era ple de petits arbres escampats, moltes herbes seques i de considerable altura, ja que no oblidem que estàvem en l'època seca. Alguns baobabs, arbres molt bonics, ressaltaven en el paisatge. I també anàvem

veient molts monticles que han format les termites.

Continuem camí i ens va dirigir a un altra atracció: Bell Gorge, que és el conegut més famós al llarg del recorregut. Es tracta d'un salt d'aigua que cau per uns penya-segats i forma una piscina apta per banyar-se, tot envoltat d'una roca vermellosa que forma un bonic paisatge.

Vam anar seguint el recorregut i dormíem a les diferents estances rurals que teníem programades, que també disposen de petits restaurants per fer els àpats pertinents.

A primera hora de matí, abans d'esmorzar, acostumàvem a sortir al camp a fer una passejada, tot veient alguns cangurs i molts ocells.

Al llarg de la pista vam haver de travessar alguns rius, que no disposen de pont, amb força aigua. Allà ens trobàvem amb altres vehicles i, tot i que travessàvem el riu sense problemes, el fet de no estar-hi acostumats, ens produïa cert respecte.

Un altre lloc destacable al llarg de la ruta és El Questro, una altra estança des d'on surt un camí que, en mitja hora a peu, ens porta fins a l'Emma Gorge, un salt d'aigua amb un engorjat molt alt i una piscina natural.

Abans d'acabar la pista i tornar a agafar la carretera, vam patir una rebentada que ens va deixar el pneumàtic comple-

tament destrossat. Per sort, portàvem dos experts en aquests afers i en poca estona vam canviar la roda, tot i que un vehicle que passava en direcció contrària es va aturar per veure necessitàvem ajuda. No hem d'oblidar que es tracta d'un lloc molt inhòspit i deshabitat i la gent acostuma a ser molt solidària.

Així vam arribar a la carretera principal, la Great Northern Highway, que després d'uns 1.000 km ens va tornar a Broome, l'inici del viatge. De camí, però, vam fer una parada en un lloc que ja coneixia d'un viatge anterior i que els volia fer conèixer: el Purnululu National Park, conegut popularment com a "Bungle Bungle", Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO. Es tracta d'un terreny amb petits monticles de pedra arenosa ratllada de 350 milions d'anys. En la caminada que vam fer dins el parc, també vam trobar uns engorjats molt estrets que s'obrien a la part final i deixaven veure un salt d'aigua i unes parets rocoses de considerable altura que l'envolten. Tot plegat ens va deixar meravellats.

En acabar la visita al parc, vam tornar a la carretera principal i després de passar nit a un poblet, Halls Creek, ens vam dirigir a Broome, vam tornar el vehicle llogat i ja vam emprendre el llarg vol cap a casa.

Espero, com sempre, que us hagi interessat.

ESCOLA CASTANYER

Els ocells que ens envolten

Aquest curs, els nens i nenes de segon de primària de l'escola Castanyer vam decidir realitzar un projecte sobre els ocells del pati i poder comprovar si el nostre entorn gaudeix d'una bona salut mediambiental.

Per poder observar-los, vam veure la necessitat d'atreure'ls a prop de les finestres de les nostres aules, que eren un fantàstic mirador per a aquesta tasca. És així com vam decidir construir diferents tipus de menjadores amb diferents aliments per als ocells per atreure la màxima diversitat possible i les vam penjar pels arbres que tenim davant de les finestres al nostre pati.

Vam construir menjadores amb ampolles d'aigua en les quals ficàvem llavors petites (mill, cànem, negret, escaiola), amb pinyes cobertes de crema de cacauet, amb filferro en el qual enfilàvem cacauets amb la seva closca... Fins i tot vam posar en platets cucs dessecats que feien que les cotxes fumades es posessin ben contentes.

Per poder ampliar el nostre estudi de camp, i gràcies a un company de classe molt interessat per aquests temes, vam instal·lar dues càmeres de foto-trampeig per poder fer fotos nocturnes i així veure si hi havia activitat durant tot el dia.

També vam penjar alguna caixa niu amb la confiança que a la primavera aparegués algun okupa aliat.

Amb les càmeres vam aconseguir fer fotos a algun ocell que també fa vida nocturna, com ara la mallerenga carbonera i el pica-soques blau. També vam captar algun gat passejant a la recerca del sopar.

Amb aquest projecte, vam aprendre a fixar-nos en els diferents becs que tenen els ocells i perquè els fan servir, també que tenen diferents tipus de potes segons on visquin o de la seva alimentació, que no totes les plomes són iguals...

Des del nostre mirador privilegiat vam gaudir d'un espectacle de vida en el qual diferents mallerengues, pica-soques, cueretes, pinsans, pardals, tudons... ens visitaven diàriament.

Fins i tot, un dia a l'hora del pati, vam trobar un durbec força desorientat i el nostre mestre el va poder agafar sense fer-li cap mal. Va ser increïble poder veure'l tan de prop, observar el bec tan fort que té i els seus colors tan macos.

En finalitzar el projecte vam fer una exposició amb tots els materials de consulta, els treballs que vam desenvolupar (dibuixos, cal·ligrames, menjadores, fitxes guia sobre els ocells...), fins i tot vam reproduir a la pissarra digital el cant que aquests ocells fan a la natura.

Mentre hem estat escrivint aquesta notícia, un estornell jove ha entrat al petit pati interior que tenim a l'escola. Se'l veia molt desorientat i espantat. Hem aconseguit agafar-lo i alliberar-lo al bosc que tenim a tocar de l'hort. Com ha passat a l'hora d'entrar a classe al matí, molts nens i nenes d'I3 fins a I5 han pogut veure aquest espectacle.

Ara ens toca esperar al curs vinent i anar pensant el futur projecte que haurérem de proposar i escollir. Esperem que sigui tant o més entretingut que el que hem fet aquest curs.

ESCOLA CASTANYER

Projecte exalumnes

El pas de l'escola a l'institut

Una tarda de maig van venir uns alumnes de 2n d'ESO que havien estudiat a l'escola i ens van fer una xerrada sobre com havien viscut ells el pas de l'escola a l'institut i les coses que havíem de tenir en compte per aquest moment tan important i que els que fem sisè ja tenim a tocar. Van venir 6

exalumnes de la nostra escola: la Cloe, la Ivet, en Gerard, en Joel, l'Anna i la Isona i ens van parlar sobre el canvi de l'escola a l'institut per tal que estiguem ben preparats per als primers dies.

Ens van parlar sobre les diferències dels mestres, dels deures i els exàmens, el menjar... Ens ho van explicar molt bé i

ens van preguntar què creiem que trobaríem més a faltar ara que ja arriba el moment. Al final els vam poder preguntar tots els dubtes que en van sorgir i ells ens ho van acabar d'aclarir. Ens va agradar molt la xerrada perquè ens van orientar bastant de com serà el principi d'institut que ens fa il·lusió, però alhora ens genera incertesa.

Tallers compartits

A finals de març vam rebre la visita d'uns monitors molt especials: es tractava d'uns quants exalumnes de l'escola, que ara estan fent 1r d'ESO a l'Institut Escola Greda i que ens van venir a fer uns tallers de manera totalment voluntària per als alumnes de primària del Castanyer.

Uns quants mesos abans, les mestres s'havien reunit amb ells al Pis9 i els havien proposat de venir a fer alguna activitat a l'escola. L'objectiu era intentar mantenir el vincle amb l'escola Castanyer després

de tants anys. Ells van acceptar encantats i van començar a pensar què farien. Un cop decidits quins tallers volien dur a terme, els van haver de començar a preparar amb l'ajuda de les mestres de la comissió de convivència i de la Martina, la tècnica de joventut de l'Ajuntament. Les activitats estaven molt ben preparades i els exalumnes s'hi van deixar els colzes perquè tot sortís bé.

Els tallers que ens van fer van ser: manualitats, voleibol, bàsquet, boxa i jocs tradicionals.

Tots els alumnes vam poder triar les activitats a les quals volíem participar i durant una tarda vam tenir uns monitors i monitores molt trempats i amables que ens van ensenyar moltes coses noves.

A tots els alumnes ens van agradar molt les activitats, i per això volem que cada any es pugui tornar a repetir aquest projecte amb activitats diferents. Estarem molt contents de seguir veient els alumnes quan marxin de l'escola per anar cap a l'institut!

Records

Seguim buscant fotografies antigues —o no tan antigues—
que sorprenguin, emocionin, ens facin viatjar en el temps,
recordar, identificar i homenatjar persones,
generacions o èpoques.

**Casament de Josep Fageda Vila i Maria Planella Farrés
(7 de juny de 1952)**

Foto cedida per: Pere Fageda

**Grup dels dansaires del Balla
Balla (2000)**

Foto cedida per Xavier Brunsó

**Noies de Sant Joan i la Canya
(1960)**

Foto cedida per Xavier Brunsó

